

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Stanislava Králíka a přísedících Ing. Tomáše Rezka a Mgr. Ingrid Kusové v hlavním líčení konaném dne 3. dubna 2017

takto:

obžalovaný

Miloslav D. ,

narozený xxx, bez pracovního poměru, trvale bytem xxx, xxx, doručovací adresa xxx, xxx, u M. W., t.č. *ve výkonu trestu ve Vazební věznici Praha - Pankrác,*

je vinen, že

1. v přesně nezjištěné době nejméně od 1. 6. 2004 do dubna roku 2006, kdy se poškozené Romaně S., rozené P., narozené xxx, podařilo uprchnout z bytu na xxx, xxx, a to v blíže neustanovených bytech, konkrétněji na xxx, xxx, na xxx, xxx, a dále též na xxx, xxx, zneužívaje tísně a závislosti poškozené jako své tehdejší družky, vyplývající jednak ze strachu poškozené z jeho osoby, a to i vzhledem k jejím předchozím zkušenostem, kdy poškozenou, kterou proti její vůli držel uzamčenou ve výše vedených bytech, fyzicky napadal a psychicky týral, a to tak, že ji dával pěstmi a fackami do různých částí těla, nutil jí chodit spát a když nechtěla, chodil kontrolovat, zda má zavřené oči, dále jí slovně vyhrožoval, že je „kurva“, a taktéž ji vyhrožoval zabitím, omezoval v běžném způsobu života, izoloval jí od okolí, vynucoval si veškeré chvíle jejího volného času pro sebe, zakazoval jí styk s jejími přáteli a též chodit ven samotné, kdy jí všude doprovázel, a kdy jí taktéž zakazoval pracovat, a pokud jí toto umožnil, pak ji vždy doprovázel do zaměstnání i z něj, a vydělané peníze jí ihned odebral pod pohrůzkou, že na její rodiče „pošle Albánce“, dále jí taktéž přinutil vzít si v bance několik úvěrů na její jméno a k nákupu zboží na úvěr, a to pro potřeby

obžalovaného, kdy koupené věci opětovně prodal, čímž se poškozená zadlužila přibližně do výše 500 000,- Kč, čímž se u poškozené v přímé příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného rozvinula duševní porucha jako reakce na závažný stres, porucha přizpůsobení a kdy v inkriminované době poškozená vykazovala taktéž známky syndromu týrané ženy, a kdy taktéž obžalovaný přinutil poškozenou opakovaně k pohlavním stykům a dalším sexuálním aktivitám s blíže nezjištěnými muži, kdy poškozená musela na podkladě inzerátu vydaného obžalovaným opakovaně poskytovat blíže nezjištěným mužům tyto sexuální služby, za které jí tito muži platili obžalovaným stanovenou taxu ve výši 1 000,- Kč až 2 000,- Kč, a kdy takto získané finanční prostředky poškozená musela dle instrukcí obžalovaného tomuto ihned předat, přičemž obžalovaný tyto finanční prostředky použil pro svojí potřebu, a to zejména k sázení na výsledky sportovních utkání,

2. v přesně nezjištěné době, nejméně od konce roku 2007 do srpna roku 2012, kdy poškozená Aneta R., narozená xxx, od obžalovaného utekla, a to v domě rodičů poškozené v xxx, a dále v pronajatých bytech na xxx, xxx, na xxx, xxx, na xxx, xxx a konečně na xxx, xxx, obžalovaný poškozenou jako svoji tehdejší družku psychicky týral, a to tím způsobem, že ji omezoval v běžném způsobu života, kdy ji deptal a vynucoval si veškerý volný čas poškozené pro sebe, žárlil na její kamarády, což vyvrcholilo tím, že jí zakazoval se s nimi stýkat, chodit ven samotné, a kdy jí všude doprovázel, zamykal jí v bytech, kdy poškozená neměla k dispozici klíče, schovával jí mobilní telefon, aby s nikým nemohla komunikovat, ze žárlivosti jí zakazoval chodit i do zaměstnání, dále jí donutil psychickým vydíráním vzít si na svoje jméno několik půjček a dále i k podpisu směnek, kdy tímto se poškozená zadlužila do výše až 400 000,- Kč, a kdy pokud poškozená obžalovanému v něčem nevyhověla nebo se pokusila o útěk, tak ji obžalovaný fyzicky trestal, a to pěstmi, fackami a kopy do různých částí těla, a kdy se jeho agresivita a četnost útoků v průběhu doby stupňovala, a poškozená, která se ho bála, veškeré své jednání podřizovala strachu z dalšího napadení, čímž se u poškozené v přímé příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného rozvinula duševní porucha spočívající v reaktivní poruše přizpůsobení a v inkriminované době poškozená též vykazovala známky syndromu týrané ženy a rozvinula se u ní posttraumatická stresová porucha, a kdy v blíže neustanoveném bytě na xxx, xxx přinutil opakovaně poškozenou za použití fyzického násilí, a to políčků, kopů a úderů pěstí, a vyvíjením psychického nátlaku spočívajícího v uzamykání poškozené v bytě, nejméně v 8 případech k pohlavním stykům a dalším sexuálním aktivitám s blíže nezjištěnými muži, kdy poškozená musela na podkladě inzerátu vydaného obžalovaným poskytovat těmto mužům sexuální služby, za které jí tito platili obžalovaným stanovenou taxu ve výši 1 800,- Kč až 2 500,- Kč, a kdy takto získané finanční prostředky poškozená musela dle instrukcí obžalovaného tomuto ihned předat, přičemž obžalovaný tyto finanční prostředky použil pro svojí potřebu, a to zejména k sázení na výsledky sportovních utkání, a dále mimo jiné v blíže nezjištěné době v nočních hodinách na přelomu měsíce srpna a září roku 2012, poblíž stanice tramvaje xxx, xxx, obžalovaný poškozenou napadl pěstmi a fackami do obličeje a následně ji zvedl a hodil do křoví, poté ji chytil za vlasy a proti její vůli ji odtáhl do blízkého bytu nacházejícím se na xxx, xxx, zde poškozenou dále napadal pěstmi a fackami do břicha a obličeje, kdy při jedné z ran se poškozená uhodila o zeď, přičemž na chvíli ztratila vědomí, následně držel poškozenou proti její vůli v zamčeném bytě, nikam ji nepouštěl samotnou, zakázal jí jít k lékaři, aby ji ošetřili zranění, která jí způsobil, poté poškozená na konci měsíce října roku 2012 využila příležitosti, kdy ji obžalovaný pustil s nákupem samotnou domů a utekla zpět k rodičům, a mimo jiné taktéž v blíže nezjištěné době na přelomu

měsíce října a listopadu roku 2012, poté, co si poškozená šla do bytu obžalovaného pro své věci, obžalovaný zamkl dveře a poškozená chtěla z bytu utéct, obžalovaný ji však strčil na zem se slovy: „*Jen počkej, holčičko, co ti udělám za tohle, že jsi mne podvedla!*“ Přičemž vytáhl kuchyňský nůž s čepelí dlouhou cca 10 cm, který držel před sebou směrem nahoru a pohrozil poškozené, aby se nehýbala, čímž vzbudil u poškozené obavy o její život a zdraví, a to i s ohledem na předcházející negativní násilné zkušenosti poškozené s obžalovaným, načež poškozená využila chvíle, kdy obžalovaný odešel do koupelny a vyběhla z bytu ven, a konečně dne 19. 11. 2012 v 19:00 hodin poté, co poškozená umožnila obžalovanému přistoupit k ní do vozidla VW Vento 1,9 D, RZ xxx na místo spolujezdce, jí v průběhu jízdy začal nařizovat, kam má jet, kdy uvedl, že má nůž, tak aby „neblbla“, kdy poškozená se po předchozích negativních zkušenostech obžalovaného bála a dělala, co jí říkal, kdy jeli tedy do hotelu na xxx, xxx, kde obžalovaný odvedl poškozenou na pokoj, který zamkl, poškozená stále po obžalovaném požadovala, aby ji pustil, což ten odmítal a následně poškozené přikázal, aby se svlékla do naha, což také ze strachu udělala, poté jí vzal všechno oblečení včetně mobilního telefonu, prohlížel si kontakty poškozené, kdy se na ně začal dotazovat v tom smyslu, co s dotčenými osobami má, a když mu toto poškozená odmítla říci, začal jí kroutit ruce v zápěstí, tahat ji za vlasy a uši, poté ji udeřil hřbetem ruky do úst, následně nechal poškozenou spát nahou vedle sebe v manželské posteli až do druhého dne, kdy ji následně okolo 9:00 hodin vrátil její věci, odvedl ji zpět do vozidla, kdy společně jeli do bytu obžalovaného v ulici xxx, xxx, kde ji v tomto bytě znovu uzamkl, a kdy dále poškozená musela vyřizovat telefonické hovory dle instrukcí obžalovaného, a kde s ním poškozená zůstala až do dalšího dne, a kdy tohoto dne následujícího okolo 7:00 hodin donutil obžalovaný poškozenou dojet jejím vozidlem na policejní služebnu v Hostivaři, kde se poškozená měla nahlásit a kde měla policistům říci, že je v pořádku, a kdy následně když poškozená toto učinila a vyšla ven z policejní služebny, obžalovaný jí začal vyhrožovat, že jestliže „něco“ policistům řekla, postará se on o to, aby jejího bratra „vyhodili z práce“, a dále, že až její matka půjde z práce, tak že ji zastaví nějakí muži a domů, že už určitě nedojde, a poté obžalovaný dále prohlásil, že se poškozená chová slušně a že ji tedy pustí do práce, a proto vozidlem odjeli na xxx, xxx k místu zaměstnání poškozené a v momentě, kdy poškozená chtěla vystoupit i s klíčky od vozidla, jí obžalovaný chytil za zápěstí pravé ruky a vtáhl ji zpět do vozidla, kdy požadoval, aby mu poškozená dala klíče od vozidla a kdy si při tomto sedl obkročmo na poškozenou a z vozidla jí odmítal pustit s výhrůzkou, že pokud bude chtít odejít, tak ji kousne do nosu, kdy se ale poškozená i tak pokoušela z vozidla dostat, přičemž jí obžalovaný do nosu opravdu kousnul, a kdy poškozená začala křičet o pomoc, přičemž z vozidla se jí podařilo vystoupit, když jí přišli na pomoc dva náhodní kolemjdoucí muži, a kdy tímto jednáním obžalovaný způsobil poškozené zlomeninu nosních kůstek s otokem měkkých tkání nosu a drobnými tržnými rankami na nose a pohmoždění levého zápěstí lehkého stupně s krevním výronem na malíkové straně zápěstí, kdy vzniklé poranění ztížilo poškozené obvyklý způsob života po dobu nejméně jednoho týdne, neboť se jí obtížněji dýchalo nosem pro otok měkkých tkání a trpěla také zvýšenou náchylností ke krvácení z nosu,

t e d y

jednak pod bodem 1. týral osobu žijící ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu, a jednak jiného přiměl k provozování prostituce a kořistil z prostituce provozované jiným a čin spáchal zneužívaje závislosti jiného,

jednak pod bodem 2. týral osobu žijící ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu, a jednak jinou osobu než dítě za použití násilí a zneužívaje její závislosti přiměl, aby jí bylo jiným užito k pohlavnímu styku a k jiným formám sexuálního obtěžování a kořistil z takového jednání a spáchal takový čin v úmyslu, aby jiného bylo užito k prostituci,

čímž spáchal

pod bodem 1. rozsudku trestný čin týrání osoby žijící ve společně obývaném bytě nebo domě dle ust. § 215a odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákona č. 140/1961 Sb. účinného do 31. 12. 2009 a trestný čin kuplířství dle ust. § 204 odst. 1, odst. 2 tr. zákona č. 140/1961 Sb. účinného do 31. 12. 2009,

pod bodem 2. rozsudku zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle ust. § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, zločin obchodování s lidmi dle ust. § 168 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. d) tr. zákoníku a přečin ublížení na zdraví dle ust. § 146 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

za trestné činy z tohoto rozsudku a dále za zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle ust. § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, přečin porušování domovní svobody podle ust. § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a zločin zbavení osobní svobody podle ust. § 170 odst. 1 tr. zákoníku z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 24. 5. 2016, sp. zn. 37 T 50/2015, ve znění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 10. 2016, sp. zn. 61 To 359/2016, a dále za přečin podvodu podle ust. § 209 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 21. 1. 2015, sp. zn. 24 T 126/2014 podle ust. § 168 odst. 3 tr. zákoníku za použití ust. § 43 odst. 2 tr. zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 8 /osmi/ let.**

Podle ust. § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice s dozorem.**

Podle ust. § 43 odst. 2 tr. zákoníku se zároveň **zrušuje výrok o trestu** z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 24. 5. 2016, sp. zn. 37 T 50/2015, ve znění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 10. 2016, sp. zn. 61 To 359/2016, a výrok o trestu z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 30. 7. 2014, sp. zn. 24 T 126/2014, doručeného dne 21. 1. 2015, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle ust. § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný **povinen nahradit poškozené Anetě R., nar. xxx, trvale bytem xxx, xxx nemajetkovou újmu ve výši 100 000,- Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05% p.a. z částky 100 000,- Kč od právní moci tohoto rozsudku do zaplacení.**

Podle ust. § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný **povinen nahradit poškozené Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra České republiky majetkovou škodu ve výši 2 018,- Kč.**

Odůvodnění:

Státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4 podala dne 20. 5. 2014 u Obvodního soudu pro Prahu 4 obžalobu sp. zn. 1 ZT 61/2013 pro skutky, ve kterých bylo spatřováno spáchání trestného činu týrání osoby žijící ve společně obývaném bytě nebo domě dle ust. § 215a odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákona č. 140/1961 Sb. (bod 1. obžaloby), zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí dle ust. § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku (bod 2. obžaloby), přečinu omezování osobní svobody dle ust. § 171 odst. 1 tr. zákoníku a přečinu výtržnictví dle ust. § 358 odst. 1 tr. zákoníku (bod 3. obžaloby), přečinu nebezpečného vyhrožování dle ust. § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku (bod 4. obžaloby) a konečně přečinu vydírání dle ust. § 175 odst. 1 tr. zákoníku a přečinu ublížení na zdraví dle ust. § 146 odst. 1 tr. zákoníku (bod 5. obžaloby), jichž se měl dopustit obžalovaný Miloslav D. Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 9. 12. 2015, sp. zn. 1 Ntd 24/2015 bylo rozhodnuto, že k projednání věci je příslušný Městský soud v Praze a věci byla přidělena sp. zn. 41 T 13/2015.

Obžalobou státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 29. 5. 2015, sp. zn. 1 KZV 200/2014 byla podána obžaloba pro skutky, jichž se měl dopustit obžalovaný a jež byly páčány na totožných poškozených a v rozhodné době jako ve věci vedené Městským soudem v Praze pod sp. zn. 41 T 13/2015 a v nichž bylo spatřováno spáchání pod bodem 1. obžaloby trestného činu obchodování s lidmi dle ust. § 232a odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. d) tr. zákona účinného do 31. 12. 2009 a pod bodem 2. obžaloby zločinu obchodování s lidmi dle ust. § 168 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. d) tr. zákoníku. Usnesením nadepsaného soudu ze dne 29. 12. 2015, sp. zn. 41 T 13/2015 pak bylo rozhodnuto o spojení věci ke společnému projednání a rozhodnutí, a to pod shora rubrikovanou sp. zn. 56 T 5/2015.

Pro stručnost soud odkazuje na výslovný text obou obžalob.

Státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze v rámci závěrečné řeči vyslovila právní názor, že by v jednání obžalovaného v prvním skutku mohlo být spatřováno spáchání trestného činu kuplířství dle ust. § 204 odst. 1, 2 tr. zákona v rozhodném znění. V případě skutku druhého pak učinila modifikaci oproti právní kvalifikaci navržené Obvodním státním zastupitelstvím pro Prahu 4 a má za to, že v trestném činu týrání osoby žijící ve společném obydlí dle ust. § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku jsou všechny ostatní skutkové podstaty vyjma přečinu ublížení na zdraví dle ust. § 146 odst. 1 tr. zákoníku konzumovány.

Po provedeném dokazování dospěl Městský soud v Praze k závěru, že se spáchané skutky staly a že se jich dopustil obžalovaný Miloslav D. K tomu jej vedly zejména následující skutečnosti.

Obžalovaný Miloslav D. alias Denis W. se hájil tím způsobem, že popřel, že by jak poškozenou Romanu S., tak poškozenou Anetu R. psychicky či fyzicky napadal (připustil jen, že poškozenou mohl někdy „chytit“), či že by je nutil k prostituci nebo je zamykal v bytech. Obžalovaný též výslovně popřel, že by se odehrálo fyzické napadení poškozené R. u xxx, xxx, což dokládal tvrzením, že na

místě jsou nainstalovány kamery, tudíž že k takovému jednání z jeho strany nemohlo dojít, když na těchto kamerách není nic zachyceno. Taktéž neměl poškozené R. vyhrožovat nožem, když od něj odcházela, nůž měl v té chvíli držet v ruce jen proto, že si jím chtěl otevřít dvířka v koupelně, kam schoval klíč od uzamčeného pokoje. Obžalovaný připustil, že s poškozenou R. měl přespát v mileneckém hotelu na xxx, avšak uvedl, že dveře od pokojů se nedají zamykat, a proto kdyby poškozená chtěla odejít, nic jí v tom nebránilo. K poranění ušního bubínku poškozené S. uvedl, že nic neví o tom, že by jí měl něco takového způsobit, na druhou stranu připustil, že se jednou u její matky v xxx „pošťuchovali“ a obžalovaný ji při tomto měl strčit na postel (jindy uváděl, že to byl on sám, kdo měl poraněný bubínek, s čímž se také léčil v nemocnici a což musela poškozená poplést). Na svoji obhajobu dále uvedl, že na těchto tvrzeních, která se u obou poškozených vzácně shodují, se poškozené měly domluvit, když si poškozená R. měla vyhledat na sociální síti poškozenou S., a to proto, aby se mu společně pomstily vzhledem k nevydařenému vztahu. Poškozená S. se měla k dobrovolné prostituci dokonce sama doznat. Obžalovaný též popřel, že by se kvůli němu poškozené zadlužily, byť připustil, že je mu známo, že poškozená S. si vzala spotřebitelský úvěr a poškozená R. že prý mu půjčila peníze na sázení. Obžalovaný se pak plně doznal k jednání, kdy poškozenou R. kousnul v osobním automobilu do nosu, a kdy k tomuto incidentu mělo dojít dne následujícího po dni, kdy společně přespali v hodinovém hotelu na xxx, a kdy téhož dne ráno, ještě před oním incidentem s nosem měla poškozená jít na policii, neboť ji její matka měla nahlásit jako pohřešovanou. Ke své osobě obžalovaný uvedl, že žije u matky na xxx (před nástupem do výkonu trestu), rok a půl předtím pracoval ve xxx jako dělník v xxx v rámci výkonu trestu obecně prospěšných prací. V mezidobí se živil vyplétáním tenisových raket, což dělal tzv. načerno. Připouští, že možná dostával i dávky sociální podpory. Následně se zaměstnavatelem uzavřel pracovní smlouvu, kdy tato práce byla jeho prvním zaměstnáním. Důvodem pro to měla být ta skutečnost, že s tolika záznamy v Rejstříku trestů bylo sehnat práci obtížné. Ve xxx se měl také seznámit se svojí současnou přítelkyní Renatou K. Vedle práce v xxx si občasně vydělával tenisovými brigádami, občas také vsadil na sportovní zápasy a vyhrál. Před nástupem do výkonu trestu byl obžalovaný od 1. 9. 2016 dálkovým studentem gymnázia, a měl slíbenou práci v divadle jako kulisák, a to od bývalého manžela své matky emeritního ředitele xxx. V té době obžalovaný k tomu ještě vykonával jiný trest obecně prospěšných prací. Obžalovaný nevlastní žádný hodnotnější majetek. V rámci hlavního líčení obžalovaný k poškozené S. uvedl, že s ní udržoval vztah přibližně 3,5 roku. Poškozené, kterou poznal jako prostitutku na privátu v xxx. Měl si jí zaplatit částkou 20 000,- Kč na celou noc. Vše mělo proběhnout tak, že spolu nespali, ale šli spolu ještě spolu s kamarádkou poškozené na diskotéku, kde si povídali. Obžalovaný se představil jako Denis W., poškozené ale měla vzápětí zjistit jeho pravou totožnost, a to pohledem do jeho občanského průkazu. K ránu měli přijít do ulice xxx, kde poškozená bydlela a kde spolu měli také sex. Záhy poté, co obžalovaný poškozenou poznal, se rozhodl, že s ní chce být, a tak za ni zašel do práce s květinou a plyšovým medvědem, aby v práci skončila a byla s ním, což poškozená také bez rozmyslu učinila. Přibližně po měsíci začali spolu bydlet u matky obžalovaného na xxx, xxx a „chvilku bylo dobře, chvilku bylo na nic“. Poškozená měla být ze svého dřívějšího života zvyklá na jiný standard. Následně se ještě společně přestěhovali na xxx a poté ještě na xxx, xxx ulice. Po nějaké době se měli na čas odloučit, obžalovaný poté musel poškozené slíbit, že mu nebude vadit, že se vrátí k prostituci, což obžalovaný učinil, protože neměli žádné peníze. Toto rozhodnutí měla v poškozené utvrzovat její kamarádka K., která ji také měla podporovat v braní drog. Obžalovaný měl na priváty v ulicích xxx, xxx, xxx a xxx také sám občas doprovázet a opět se s ní vracet, a to proto, že měl strach, aby se poškozené něco nestalo. Poškozený uvedl, že je mu známo, že poškozená si vzala

půjčku 150 000,- Kč u Komerční banky, a.s. s využitím falešného razítka prokazujícím zaměstnanecký poměr a za tyto peníze měla nakoupit TV a playstation. S poškozenou taktéž navštěvoval její matku na xxx, měla tam poté, co se jí zabil manžel v kamionu provozovat se svým řeckým přítelem restauraci. Obžalovaný taktéž uvedl, že poškozenou neomezoval tak, jak je mu kladeno za vinu, pouze na ni žárlil, protože jí měl rád, a proto se ptal, když šla ven s nějakými kamarády. Uvedl též, že poškozená svoji výpověď překrucuje, že například historka vyhrožování s Albánci má původ v té skutečnosti, že obžalovaný strávil půl roku ve vazbě, kde se skutečně s Araby setkal, což poškozené vyprávěla a ta celou věc asi špatně pochopila (při jiné výpovědi uváděl, že poškozená měla znát nějaké Araby z místa svého předchozího bydliště. Po rozchodu se s poškozenou již nikdy nesetkal, pouze jí telefonoval k narození prvního dítěte. S poškozenou R. se obžalovaný seznámil přes inzerát v roce 2006. Prvního třičtvrtě roku si pouze psali, a jejich vztah začal až poté, kdy poškozená přijela z Vysočiny do Prahy. Právě jméno obžalovaného měla poškozená vědět hned od počátku, i když je pravdou, že obžalovaný v té době vystupoval pod jménem Denis W., tak se měl také představit rodině poškozené. Jejich vztah měl probíhat „v celku dobře“, občas se měly vyskytnout běžné hádky. V průběhu vztahu jí dal obžalovaný jen dvakrát facku, což se mělo stát při nějaké rozepři, kdy jej měla poškozená kopnout do přirození. Obžalovaný připustil, že mu poškozená R. měla půjčit nějaké peníze pro jeho sázky a taktéž, že rodiče poškozené jim měli do vztahu poskytnout 200 – 300 000,- Kč. Obžalovaný se s poškozenou seznámil ještě před její maturitou a po maturitě jí měl pomáhat s hledáním zaměstnání. Bydleli spolu nejprve přibližně rok na Vysočině u rodičů poškozené, a poté v Praze postupně přibližně ve čtyřech nájemních bytech. Na nájemné si buď půjčovali, nebo se platba vyřešila jejich občasnými brigádami či výhrami obžalovaného. Obžalovaný též připustil, že jim finančně vypomáhal i přítel jeho matky zesnulý Jiří R., a to například jednorázovými částkami na dlužné nájemné. Obžalovaný v přípravném řízení zdůrazňoval problematickou psychiku matky poškozené, která je měla třikrát denně kontrolovat a vůbec svým chováním negativně ovlivňovat celou rodinu. Obžalovaný měl v té době na sebe psaný spotřebitelský úvěr, což byl také důvod pro to, že si nemohl vzít další a musela tak místo něj udělat poškozená R. Tímto způsobem si měla půjčit dvakrát částku 50 000,- Kč. Poškozená si měla také najít zaměstnání v xxx, xxx, kde měla prodávat kabelky. Z práce ji obžalovaný doprovázel, neboť po cestě se měla nacházet ubytovna. V povolání ji měl také občas navštěvovat během obědových pauz. V té době měl také obžalovaný poškozenou motivovat pro studium práv, neboť, jak uvedl, jeho otec „měl nějaké možnosti,“ poškozená ale neměla projít přijímacím řízením. Obžalovaný si v té době hledal práci přes Úřad práce, avšak žádná vhodná práce nepřicházela. Obžalovaný by si nejraději představoval práci správce sportovního areálu. Fyzické práci se obžalovaný nevyhýbal, měl dokonce rodině poškozené pomáhat při kácení stromů a zpracování dřeva. S poškozenou R. měli mít také obžalovaný od začátku jejich vztahu psa, ke kterému následně přibyla i kočka. Psa venčili společně nebo každý sám. Období před tím, než došlo k incidentu s kousnutím poškozené do nosu, mělo předcházet období, kdy se obžalovaný vždy na pár dní ubytoval v xxx, kam jezdil s kočkou v přepravce vlakem, a kde se také scházel s poškozenou, které při této příležitosti předával hodnotné dary jako kabelky, kvůli čemuž se opět zaúvěroval. Toto období mělo skončit tím, že obžalovaný poznal, že poškozená má jiného muže, což mu poškozená sama i přiznala, a kdy celé toto mělo skončit v Praze právě oním kousnutím do nosu. S poškozenou R. se několikrát rozešli a zase dali dohromady. První odchod měl proběhnout tak, že poškozená odešla ven se psem, ale obžalovaný následně zjistil, že od něj poškozená odešla, neboť pes pobíhal stále po domě. Poté měla poškozená obžalovanému napsat, že pokud obžalovaný změní určité věci, že se k němu poškozená vrátí. V přípravném řízení obžalovaný vypověděl, že jej vztah

s poškozenou stál přibližně 3,5 milionu Kč, na které si povětšinou půjčil od své rodiny, což mu činí problémy a tyto peníze bude muset vrátit – toto vše údajně uvedl pouze kvůli tomu, že rodina poškozené uvádí, že jim má on sám dlužit peníze. Dluhy měli společné, jednalo se o půjčky na spotřební zboží, na operaci psa, o exekuce kvůli MHD a zdravotnímu pojištění. Dále též uvedl, že poté, co se k němu poškozená přibližně po třech týdnech v měsíci červenci roku 2012 vrátila, bydleli spolu na xxx, xxx. Po měsíci jej však poškozená opět opustila, že prý jí dal málo a že jí nekoupil auto. Tehdy si také s rodiči měla do Prahy přijet pro své věci. Brzy se ale začali opět scházet, a to přibližně obden v různých hotelích v xxx, xxx s tím, že poškozená tuto skutečnost chtěla před svými rodiči utajit. Následně s poškozenou obžalovaný chodil po pracovních pohovorech, až poškozená našla práci ve společnosti xxx, xxx, kam měla nastoupit 15. listopadu. V pátek odjela poškozená na Vysočinu s tím, že následující pondělí, že se měla v pondělí s obžalovaným opět sejit. Skutečně se dne 19. 11. 2012 v 7 hodin ráno sešli u McDonald's v obchodním centru xxx a byli domluveni, že až obžalovaná skončí v práci, půjdou převzít nový byt. Po práci se šli „pomazlit“ na milenecký azyl na stanici metra xxx, kde spolu měli sex, poté následovala návštěva pošty na xxx. Poté se dvojice odebrala na prohlídku bytu v xxx a k podpisu nájemní smlouvy, která měla být uzavřená jménem obžalovaného. Kolem 19. hodiny dvojice opět odjela na milenecký azyl, neboť dle slov obžalovaného nebyly v bytě peřiny, ale vzhledem k tomu, že na xxx měli na tu noc plno, jeli do jiného azylu na xxx poblíž xxx, kde se taktéž scházeli běžně. Zde mělo vše proběhnout tak, že mezitím, co se poškozená sprchovala, šel obžalovaný na recepci pro peřiny s tím, že pokoj nezamykal, neboť byl uzamykatelný pouze zevnitř. Následně spolu měli sex. Mezitím měla několikrát volat matka poškozené, vzhledem k tomu, že poškozená telefon nejprve nezvedala, měla volat i matce obžalovaného. Když se ale konečně s poškozenou spojila, měla jí poškozená říci, že je v pořádku v Praze v pronajatém bytě a že se nic neděje. Skutečnost, že je spolu s obžalovaným jí zamlčela. Matka poškozené měla reagovat výhrůžkou, že poškozenou nahlásí jako pohřešovanou, což jak se brzy ukázalo, také učinila. Kolem 23. hodiny totiž poškozené volal nějaký policista z Jihlavy, který chtěl, aby se poškozená šla ohlásit na policejní stanici. Pak si spolu obžalovaný s poškozenou asi dvě hodiny povídali a řešili spolu svůj vztah. Obžalovaný jí říkal, že by se měla pro jistotu nahlásit na policii. Pak spali až do rána. Následujícího dne se poškozená omluvila v práci s tím, že musí vyřešit rodinný problém a poté jeli do pronajatého bytu, kde napsali seznam, co vše je třeba do bytu obstarat. Celé dopoledne strávili po nákupu – obžalovaný standardně hradil veškeré nákupy, odpoledne pak spolu strávili v bytě, kde měli opět sex. Obžalovaný poškozené sdělil, že je nutné, aby se jela ještě předtím, než půjde do práce nahlásit na nejbližší policejní stanici, že je v pořádku. Následujícího dne v 7 hodin ráno proto jeli skutečně na policejní služebnu, mezitím co byla poškozená přibližně 40 minut uvnitř, čekal na ni obžalovaný venku v zaparkovaném autě. Po příchodu měla poškozená obžalovanému říci, že je vše v pořádku, že to trvalo dlouho jen z toho důvodu, že se nemohli spojit s tím policistou, který z Vysočiny poškozené před dvěma dny volal. Následně jeli směrem k práci poškozené, ale mezitím se v autě stihli pohádat – bavili se o tom, zda se poškozená vrátí na víkend domů. Obžalovaný jí měl říci, že vše si domluví večer (v jiné výpovědi obžalovaný uvádí, že když přijeli vozidlem přibližně v 8:06 hodin před prací poškozené, ta byla nervózní, že spěchá do práce a nechtěla se na ničem domluvit, proto ji obžalovaný chytil za pravou ruku, aby nemohla vystoupit z vozidla, poškozená začala křičet, obžalovaný jí měl říci, ať se uklidní, nebo že jí kousne do nosu, což vzhledem k tomu, že poškozená neustávala, tak následně také udělal, poté jí měl pustit, aby poškozená vyšla z auta a zavolala na nějaké muže, kteří tam opravovali dodávku, jestli jí nemůžou pomoci, tito muži následně zavolali policii a obžalovaný se z místa vzdálil). Poté měla poškozená ve vzteku kopnout do dveří od auta a obžalovaný jí měl chytit za ruku a

odvětit, „ať neblbne nebo že jí kousne do nosu.“ Toto měl být zkrat v reakci na její zkrat. Vzhledem k tomu, že poškozená začala hystericky křičet, tak si na ní obžalovaný obkročmo sednul a skutečně jí do nosu kousnul. Poté ji měl pustit a oba dva měli vyjít z auta ven. Poškozená mu měla říci, že všechno pokazil a že to je konec jejich vztahu. V tom měli přijít nějací dělníci v montérkách a říci, že zavolají policii. Následně obžalovaný odjel za kamarádem, ale během té doby poškozené volal a omluvil se jí, také poslal několik podobných sms. Poškozená mu na to měla říci, ať si přijde pro klíče od bytu do její práce. To obžalovaný skutečně mezi 11. a 12. hodinou učinil, ale pro klíče poslal onoho kamaráda Jaromíra N. Poškozená měla údajně vyjít usměvavá z kanceláře kvůli předání klíčů, v tom tam měl přijít také obžalovaný, který se poškozené zeptal, proč blbne, proč měla takový zkrat, proč se takhle zachovala po všem, co se obžalovaný tolik snažil. Na tu mu měla poškozená říci, že se o tom teď nechce bavit, a měla odejít zpátky do kanceláře. Na to jí obžalovaný napsal přibližně 15 sms, ve kterých ji ujišťoval, že ji má rád, a že by ocenil, kdyby jednala sama za sebe a nenechávala se tolik ovlivňovat svou matkou. Poté s ní více v kontaktu nebyl. Při výslechu obou poškozených u soudu, které proběhly prostřednictvím videokonferenčního zařízení, oběma poškozeným obžalovaný vykal a měl na ně připravenou celou řadu otázek. Ty pak v klidu odpovídaly, pouze některé odpovědi byly se souhlasem předsedy senátu z důvodu nevhodnosti či bezpředmětnosti obžalovanému odeřeny.

Poškozená Romana S. soudu vypověděla, že od obžalovaného, se kterým se pod jménem Denis W. seznámila v rámci poskytování sexuálních služeb v roce 2002, nešlo odejít, neboť jí hlídal, vyhrožoval jí a v noci například čekal, až zavře oči a usne. Pravou totožnost obžalovaného měla zjistit až s časovým odstupem při pohledu do jeho dokladů. Po nějaké době poté, co za ní obžalovaný docházel do jejího bydliště na xxx, kde trávil zpravidla celý týden kromě víkendu, se mezi nimi rozvinul milenecký vztah a obžalovaný poškozené následně nabídnul, aby přestala dělat stávající práci, že jí bude zaopatřovat. Poté následovalo období, kdy obžalovaný u poškozené přespával a kdy jí dával různé částky, někdy i hotovost okolo 2 000,- Kč, což poškozené na živobytí spolu se sociálními dávkami stačilo. Poškozená uvedla, že již od začátku jejich vztahu byl obžalovaný hodně žádaný policií, poškozená si byla vědoma i té skutečnosti, že obžalovaný podvodně vylákal z lidí peníze. Obžalovaný také říkal, že hraje tenis, ale nikdy ho nehrál a že má zlatou kartu od manžela své matky pana W. Avšak obžalovaný nechtěl, aby se poškozená ptala na podrobnosti. Po dvou měsících se společně odstěhovali na xxx, neboť poškozená měla konflikt se svou spolubydlící Michaelou K. právě kvůli obžalovanému, když jí K. řekla, že po ní měl obžalovaný vyjíždět, což ale ten důsledně popřel. Poté co se odstěhovali z xxx, bydleli nějakou dobu u matky obžalovaného na xxx. Poté měli společně bydlet ještě na xxx, xxx a na xxx, xxx. V březnu nebo dubnu 2006 od obžalovaného pak poškozená definitivně utekla. Odchod od něj si musela naplánovat. Když od obžalovaného poškozená utekla poprvé, bydleli společně ještě na xxx, odjela k rodičům na Moravu. Důvodem útěku byly urážky, nadávky a psychická šikana, poškozená je toho názoru, že si na ní poškozený vybíjel vztek po neúspěšném kurzovém sázení. Obžalovaný za ní ale vzápětí přijel a prosil jí, aby se k němu vrátila, že se změní, že přestane sázet a najde si práci. Poté šli bydlet k matce obžalovaného. Původně jí obžalovaný řekl, že půjdou bydlet ke kamarádovi Josefu D. a jeho matce a teprve později se poškozená dozvěděla, že onen kamarád je jeho bratr a že bydlí u jeho matky. Tehdy se také poškozená dozvěděla, že se obžalovaný jmenuje Miloslav D. Vše mělo dokonce proběhnout tak, že poté, když poškozená spatřila občanský průkaz obžalovaného s jeho pravým jménem, řekl jí obžalovaný, že je to doklad falešný, který má právě kvůli oněm „kšeftům“. V té době nosil do domácnosti peníze obžalovaný, který si je jednak půjčoval, jednak měl ony „kšefty“, o nichž poškozená nic bližšího neví. V této

době také obžalovaný poškozenou doma zamykal a nutil jí, aby všude chodila pouze v jeho doprovodu. K návratu se nechala uprosit, protože jej měla ráda, a také věřila v jeho změnu. Začalo také období, kdy poškozený chodil po soudech za svou trestnou činnost. Následně při dalším pobytu u matky poškozené v xxx mu poškozená pod vlivem všech okolností opět řekla, že se s ním rozejde. Na to obžalovaný reagoval demonstrativním pokusem o sebevraždu tak, že se pořezal nožem, kdy následně byl nejprve odvezen do nemocnice a poté do psychiatrické nemocnice v xxx. Vzhledem k tomu, že při příjmu v nemocnici se musel legitimovat, záhy si pro něj do nemocnice přijela policie, neboť byl toho času v pátrání. Po dvou dnech byl ale zpátky na Moravě a poškozenou opět uprosil k návratu. Matka obžalovaného rekonstruovala byt na xxx, a proto obžalovaný našel nájemní byt na xxx, xxx, kde začali bydlet na konci roku 2005. Jako zdroj obživy jim sloužily peníze, které pocházely z úvěrů. Celkem si napůjčovali asi 300 000,- Kč od různých peněžních ústavů k různým účelům. Valná většina půjček byla vedena na poškozenou. Když jim došly peníze, obžalovaný jednak prodával věci, které byly z půjček pořízeny, jednak poškozená sama navrhla, že se vrátí k práci na „privátu“, protože už i na ni tlačily různé exekuce. Obžalovaný s tím souhlasil, ale zároveň na poškozenou nijak netlačil. Tak se poškozená vrátila na privát v xxx, kde strávila dva až tři měsíce. Pro poškozenou to znamenalo i vysvobození od něj samotného, neboť se k ní v té době začal opět chovat hrubě, chtěl například vědět, jakým způsobem se svými zákazníky souloží, což mu poškozená nechtěla říct, a když na ní naléhal, aby mu to řekla a ona tak učinila, tak ji zase políčkoval a dorážel na ni, jestli se jí to líbilo. Vše se mělo stupňovat tím způsobem, že ji opět zamykal doma, pak jí jenom „dovolil“ odejít na privát, aby mohla vydělat peníze. Většinu času pak strávil na privátu v xxx, kde vždy čekal, než bude mít poškozená zákazníka, kdy mu vždy musela přinést a odevzdat vydělané peníze. Poškozená je toho názoru, že většinu peněz (mělo se jednat o statisíce), které tímto způsobem vydělala, obžalovaný prosázel. To vedlo k dalšímu útěku. Poškozená brala také v té době léky na nervy. Jelikož ale neplatili nájemné, po několika měsících se z bytu museli vystěhovat a našli si další nájem na xxx, xxx, kde bydleli do posledního útěku poškozené. Již v době, kdy společně bydleli na xxx, přišla poškozená opět s nápadem, že bude poskytovat sexuální služby, ale nyní již sama na sebe v bytech, kde bydlí. Obžalovaný s tím souhlasil, a tak si poškozená podala v Annonci inzerát, na jehož základě sháněla klienty. O všech schůzkách obžalovaný věděl, a vždy také čekal na chodbě, až zákazník přijde, po příchodu od zákazníka od něj poškozená převzala peníze, které pak mezitím, co byl onen zákazník ve sprše, poškozená předala obžalovanému. Ten je šel pak okamžitě prosázet. Za 5 měsíců v bytech na xxx a xxx mohla mít poškozená okolo 20 zákazníků. Takto mohla vydělat desetitisíce a téměř veškeré peníze odvedla obžalovanému. Jen v období, kdy již žili na xxx, a poškozená plánovala, že od obžalovaného uteče, ponechala si nějaké peníze na cestu na Moravu. Poslední útěk proběhnul tak, že obžalovaný odešel okolo sedmé ráno spolu se sousedem venčit psa a bratr obžalovaného, který s nimi v té době bydlel, nebyl doma. Poškozená v té době již disponovala klíči od bytu. Venku pod dlaždičkou měla ukryto 1 500,- Kč od jednoho ze zákazníků, který jí dával peníze navíc. Poškozená z okna viděla, že je obžalovaný daleko, a proto využila příležitosti a utekla ke kamarádce Markétě Š., neboť se obávala, že doma u matky na Moravě by ji obžalovaný zase našel. Obavy poškozené se potvrdily, neboť ji tam v noci na další den obžalovaný opravdu hledal. Během následujícího půl roku ji obžalovaný ještě opětovně na xxx hledal a taktéž ji zároveň přemlouval k návratu a zároveň vyhrožoval přes telefon (a to jak poškozené samotné, tak i tím, že si sám vezme život skokem z Nuselského mostu). Naposledy se poškozená s obžalovaným viděla přibližně půl roku po rozchodu v xxx, kde pracovala jako prodavačka. Obžalovaný ji tehdy řekl, že s ní potřebuje mluvit, avšak poškozená mu odvětila, že s ním mluvit nechce, na což obžalovaný zareagoval tak, že udělal scénu a z obchodu odešel.

Následně mu telefonicky domluvil nový přítel poškozené. Poškozená u kamarádky bydlela do té doby, než si našla tohoto přítele, za kterého se následně provdala. Poškozená uzavírá, že sexuální služby poskytovala částečně dobrovolně, částečně ze strachu z agresivního chování obžalovaného a z finanční tísně, kterou při soužití s ním pocítovala. Nikdy se však nestalo, že by ji obžalovaný násilím k poskytování sexuálních služeb nutil (poškozená vysvětlila rozpor se svou předchozí výpovědí, kdy uvedla, že tak činila pod fyzickým nátlakem). Ke své osobě vypověděla, že prostitucí se začala živit přibližně dva měsíce před tím, než se poznala s obžalovaným a v okamžiku, kdy se s ním seznámila, toho brzy zanechala, neboť jí obžalovaný slíbil, že ji bude živit. Vysloveně poranění obžalovaný poškozené nezpůsoboval, dostávala od něj spíše facky, pěsti, přirazil ji ke stěně, tahal ji za vlasy, z čehož jí zůstaly pouze modřiny. K psychickému týrání vypověděla, že to probíhalo takovým způsobem, že když šli spolu s obžalovaným po ulici, nesměla se poškozená na nikoho dívat a mohla tak koukat pouze do země, protože když náhodou na někoho pohlédla, ihned se jí obžalovaný tázal, kdo to je, odkud ho zná atd. Také jí kontroloval telefon, nemohla se bavit dokonce ani s kamarádkami. Když telefonovala se svojí matkou, obžalovaný vyžadoval, aby takový hovor probíhal přes handsfree, neboť ji chtěl instruovat k obsahu toho, co matce říká. Když jí přišla sms zpráva, byl obžalovaným prvním, kdo si ji přečetl. Poškozená dále vypověděla, že měla s obžalovaným dohodu, že mu bude odevzdávat peníze vydělané za sexuální služby, kterou ale uzavřela ze strachu, aby jí obžalovaný neublížoval. Klienty si měla poškozená shánět přes inzerát v Annonci, u jehož zadání měl být obžalovaný přítomen. Možnost odmítnout zákazníka při telefonickém kontaktu poškozená neměla, jednou tak učinila při fyzickém kontaktu, za což ale dostala od obžalovaného hrubě vynadáno. Prostitucí si měla poškozená vydělat okolo 100 000,- Kč. Obžalovanému měla taktéž odevzdávat sociální dávky, které pobírala. Z těchto všech peněz měl obžalovaný dotovat svoje sázky, za zbytek peněz měl nakupovat nějaké jídlo. Následně měla poškozená od obžalovaného dostat pokyn, aby si postupně vzala několik úvěrů, které tvořily celkem přibližně půl milionu korun. Tyto peníze se měly použít jak na nájemné, tak je měl obžalovaný prosázet, někdy se peníze měly použít i k nákupu vybavení domácnosti. Tyto věci měl ale obžalovaný zase prodat v okamžiku, kdy neměl na sázení. K poškození bubínku poškozená uvedla, že tak se mělo stát poté, co od obžalovaného v bytě v xxx dostala facku, a kdy jí měl obžalovaný říci, že má u lékaře uvést, že se jí nějaké dítě strefilo míčkem do ucha. Poškozená pak skutečně navštívila lékaře, na jméno si však nevzpomíná, ví pouze, že to bylo někde na xxx. Jednalo se o prasklý bubínek, ale vzhledem k tomu, že obžalovaný byl u lékaře spolu s ní, musela uvést jiný důvod, jak se jí poranění stalo. Obžalovaná se mohla sama pohybovat pouze před domem, kde mohla venčit psa, a kde ji obžalovaný mohl sledovat z okna bytu. Po tomto období poškozená vyhledala lékařskou pomoc, neboť trpěla úzkostnými stavy, kdy například nemohla mezi lidmi, na což jí byly lékařem předepsány léky. O svých problémech se během soužití s obžalovaným nikomu nesvěřovala, neboť jednak nebylo úplně komu, protože její vlastní matka „by z toho jenom vyšilovala“ a zakázala by jí s obžalovaným kontakt. Vzhledem k tomu, že poškozené chodily do místa trvalého bydliště exekuce, matka se jí ptala, co se děje, na což si musela poškozená vždy něco vymyslet. Při posledním útěku našla poškozená útočiště u jedné z kolegyně z onoho „privátu“, avšak ani ta do podrobností nevěděla, co se poškozené ve skutečnosti děje. Tato kamarádka měla pouze vidět, že na poškozenou obžalovaný před privátem čeká a taktéž vědět, že mu poškozená dává peníze. Poškozená dále vypověděla, že trest obecně prospěšných prací, který byl obžalovanému uložen, za něj vykonával jeho bratr. S poškozenou R. měla poškozená S. telefonicky hovořit až po prvních soudních jednáních, popřela však, že by se byly domlouvaly na společném postupu. Po seznámení se spisem se kontaktovaly ještě dvakrát telefonicky a bavily se o obžalovaném. Poškozená též vypověděla, že na tzv.

privátech v xxx a xxx pracovala ještě předtím, než poznala obžalovaného. Poškozená taktéž uvedla, že osobně by věc nikdy neoznámovala, snažila se vše vytěsnit z hlavy, což se jí s novou rodinou i povedlo, ale později byla kontaktována policejním komisařem na základě oznámení Anety R. S poškozenou R. se poškozená S. zkontaktovala až v průběhu soudního řízení, kdy si například telefonovaly a sdělovaly si vzájemně zážitky s poškozeným. Poškozená se měla také dozvědět, že obžalovaný druhou poškozenou k poskytování sexuálních služeb přímo nutil. Poslední pokusy o kontakt obžalovaného s poškozenou probíhaly v období, kdy poškozená pracovala v xxx, xxx, o čemž se obžalovaný dozvěděl. Následně jí kontaktoval telefonicky, a to v roce 2012, poté co se poškozená vdala. Posledně se jí ozval, že umřel pes, kterého obžalovaný měl společně s poškozenou, což byl poslední kontakt, který s ním kdy měla. Poškozená též uvedla, že v době kdy s obžalovaným žila, na tom byla špatně po psychické stránce, což potvrdil i znalec při jejím psychiatrickém zkoumání, ze kterého vyplynulo, že v důsledku jednání obžalovaného se u poškozené projevovaly příznaky posttraumatické stresové poruchy. Ke svému zdravotnímu stavu se poškozená vyjádřila v tom smyslu, že z celé záležitosti se dostávala 3 roky a i v době přípravného řízení mívala stavy úzkosti. Poškozená byla vyslechnuta prostřednictvím videokonferenčního zařízení, neboť se při hlavním líčení nechtěla s obžalovaným setkat.

Poškozená Aneta R., která na obžalovaného podala trestní oznámení pro skutek pod bodem 2. rozsudku, před soudem vypověděla, že obžalovaný se jí představil jako Denis W. a i když měl občanský průkaz, tak jí jej nebyl schopen ukázat. Říkal, že jeho otec je ředitel xxx, načež si poškozená s rodinou zjistila, že se tedy jmenuje W. a paní W., že je jeho maminka. Následně proto volala matka poškozené matce obžalovaného a ptala se jí na Denise. Matka obžalovaného odpověděla, jestli myslí Milu, a tímto způsobem poškozená přišla na to, že se obžalovaný jmenuje Miloslav D. a nikoli Denis W. Když se obžalovaného poškozená následně ptala, proč neřekl o svém jméně pravdu, tak tvrdil, že mu všichni říkají Denis. Období, kdy byl pro poškozenou Denisem, trvalo celkem rok či rok a půl. Do toho spadá období, kdy si poškozená s obžalovaným pouze telefonovali a psali. Seznámili se v roce 2006. Fyzické napadání ze strany obžalovaného vypadalo tak, že poškozenou většinou pěsti udeřil na místa, která nejsou vidět, která jsou zahalena oblečením, např. do stehna, do zad, do částí žeber, občas po ní hodil telefon, který jí zasáhl například do čela, kde poté měla bouli, což se snažila zakrýt ofinou. Když ji jednou v obličeji takto zmlátil, tak měla nateklý a prasklý ret a obočí a u oka modřinu - v tu dobu byla asi 10 dní doma nanejvýš šla spolu s obžalovaným ven se psem. Poškozená taktéž promluvila o tom, jak ji obžalovaný nutil poskytovat sexuální služby za peníze. Také ji donutil, aby jednomu zákazníkovi řekla, že potřebuje nový notebook, ať mu na něj dá nějakou částku, což svědkyně skutečně udělala. Ten člověk byl starší pán, který hledal i spřízněnou duši, což obžalovaný okamžitě vycítil a začal z něj prostřednictvím poškozené mámit peníze. Jednou, když už toho bylo moc, tak řekl, že už nic nedá a pak už nikdy nepřijel. Všechny zákazníky jí obžalovaný domlouval přes telefon a poškozená s nimi mohla mluvit pouze přes handsfree. Často ji také vytočil za ruce, aby poslouchala, tahal ji za vlasy a všemožně do ní strkal. Ze křoví u benzinové pumpy ji tahal za ruku, poté si ji hodil před sebe a zatáhl ji za vlasy, ať se postaví. V tu chvíli určitě také něco výhrůžného říkal, ale poškozená jej v tu chvíli nevnímala, šla před ním, nechala se kopat do zad a do zadku, aby šla rychleji. Prosila jej pouze, ať toho nechá, omlouvala se mu, a tímto způsobem vyšli celý kopec až nahoru k domu, kde bydleli. Poté, co byli v bytě, jej volně opouštět nemohla. Obžalovaný byl stále doma nebo poškozenou zamkl, a ačkoliv měl být předzahrádku, tak měla poškozená strach, že obžalovaný ve skutečnosti nikam nešel a čeká na ni někde za rohem, což se párkrát skutečně stalo, že se vrátil během tří minut a poškozené řekl, že kvůli ní nemůže

nikam jít, ani do práce, že kvůli ní musí být doma, protože si myslí, že uteče. K matce obžalovaného měla poškozená takový normální vztah, chovala se k ní vždy slušně. Obžalovaný se ale dle názoru poškozené choval ke své matce hrubě a využíval toho, že by pro něj udělala všechno, takže si neustále říkal o peníze. Když u ní spolu s obžalovaným bydleli, řekla matka obžalovaného jednoho dne, ať obžalovaný vypadne z bytu, a ať poškozené odejde pryč, na což obžalovaný zareagoval tak, že si vzal nůž a řízl se jím do ruky, až kapka krve vystříkla na strop. Poškozené připadá, že z něj vlastní matka měla někdy strach. Se svými obavami z obžalovaného se jí ale nikdy nepokoušela svěřit, protože byla vždy na jeho straně, a bylo na ní vidět, že mu plně důvěřuje, když jí například tvrdil, že si hledá práci a že poškozená chodí do práce, a přitom všechno bylo jinak, což bylo očividné. K incidentu na pokoji v hotelu na xxx, xxx, poškozená uvedla, že byt si již nepamatuje detaily, ví bezpečně, že jí obžalovaný řekl, ať se svlékne a jde se umýt, a v tu chvíli našel její telefon, vzal její oblečení a někam jej uklidil, načež začal lustrvat její telefon. Když pak poškozená vycházela z koupelny, tak jí říkal, s kým si to psala, jestli si s tím „zmrdem“ dopisovala a co všechno s oním mužem, co jí pomohl dostat se při útěku domů, měla. Následně poškozené řekl, ať si lehne vedle něj a dále ji vyslychal. Pak volala matka obžalovaného, jestli je poškozená v pořádku, že jí volala její matka. Po dobu šesti let se poškozená nepokoušela dostavit na policii a učinit trestní oznámení či vyhledat psychologickou pomoc nebo pomoc obětem trestné činnosti. Když byla s obžalovaným neměla tu možnost, a když byla u rodičů, a měla čas přemýšlet i jednat, vždy v ní převážila touha pokusit se z obžalovaného dostat nějaké peníze, které dlužila rodičům. Policii vyhledala až poté, kdy jí obžalovaný kousnul do nosu. Poškozená z ostatních partnerek obžalovaného poznala pouze Romanu S. tak, že jí tato první poškozená sama zatelefonovala a představila se jí s tím, že byla policií kontaktována kvůli výslechu, čemuž se ze začátku bránila, protože nechtěla otevírat uzavřenou minulost, ale protože viděla, že obžalovaný ve svém jednání pokračuje, rozhodla se vypovídat. Poté byly v kontaktu jen v případě předvolání k výslechu, kdy si pouze sdělovaly niterné pocity z trestního řízení a bavily se i o soukromých věcech. O této poškozené se ale dozvěděla již dříve, a to přímo od obžalovaného, který se výslovně chlubil tím, že vzhledem k tomu, jak se k ní choval bere prášky a je labilní. O další partnerce obžalovaného neslyšela. V inkriminované době z rodinných příslušníků poznala staršího bratra obžalovaného Josefa D., který je občas navštěvoval, taktéž mladšího bratra Tomáše W., který v jednu chvíli bydlel na xxx nedaleko od místa, kde měli s obžalovaným byt v nájmu, a pak také poškozená viděla sestru obžalovaného, a to při příležitosti jejího stěhování na xxx. Ta se jí měla onehdy o samotě na chodbě zeptat, jestli se k ní obžalovaný chová hezky, a jestli ne, tak ať od něj okamžitě odejde. Podobnou radu jí dala i matka obžalovaného, která jí řekla, že kdyby sama takového člověka poznala, že vezme nohy na ramena a utíká daleko. Poškozená si tehdy myslela, že si dělá pouhou legraci, neboť to bylo na začátku jejich vztahu. V přítomnosti rodinných příslušníků obžalovaného se poškozená chovala vždy mile, nenapadlo ji, si jim postěžovat, neboť byla přesvědčená, že by byli určitě na jeho straně. Taktéž obžalovaný se před nimi přetvařoval. Jednou před bratrem Tomášem W. řekl, že měli nějakou potyčku a že se prali, na což mu bratr odvětil: „Jak se můžeš prát s holkou? S holkou se nejde přece prát. Ta se může leda bránit“. Pokud jde o přátele poškozené, tak ti museli jít stranou, obžalovaný vymazal její telefonní seznam na mobilním telefonu, a tak pro ni přestali existovat. Vidali se pouze s její rodinou a viděli se také společně s kamarádkou poškozené, která pracovala v Praze, neboť obžalovaný řekl, abych si od ní poškozená půjčila peníze v okamžiku, když už rodiče poškozené nechtěli nic posílat. Vlastní rodiče poškozená s obžalovaným navštěvovali podle toho, zda byly nebo nebyly peníze nebo, když nebylo kde bydlet. Peníze jim fyzicky nedávali, v případě potřeby je vždy posílali na účet, takže když nebyly peníze, jeli k nim proto, aby tam měli život bez výdajů. Normálně se pak

chovali i před rodiči poškozené, neboť poškozená měla strach z výhrůžek obžalovaného, co by dělal, kdyby poškozená před nimi promluvila. Přestože její vlastní bratr v té době pracoval jako policista, tak poškozená obžalovanému uvěřila, že by někomu mohl ublížit. Když pobývali na Vysočině, byla poškozená také pořád doma, ale i tak to byl režim volnější v tom smyslu, že obžalovaný šel například s jejím otcem do lesa a poškozená byla doma s matkou nebo byl obžalovaný třeba na zahradě se psem a poškozená byla v domě. Vždy ji ale po takové bytí sebekratší odluce vyslyšel, co probírali a zajímalo ho, jestli se poškozená rodičům o něčem nezmínila. Poškozená připouští, že od obžalovaného přijala mnoho dáreků, zejména v obdobích, kdy se rozcházeli, což ale odůvodnila tím způsobem, že vzhledem k tomu, že jí a její rodinu obžalovaný obral o tolik peněz, přijímání darů se jí nikterak nepřičilo. Poškozená se v tuto dobu s obžalovaným vídala pouze za účelem toho, že čekala, že jí opravdu nějaké peníze vrátí. Poslední roky by už ani nenazvala vztahem, neboť o obžalovaného měla strach, respekt, byl to spíše vztah oběti ke svému útočníkovi a navíc vzhledem k pocitům viny cítila, že se nemá kam vrátit. Obžalovaný žárlil i na zákazníky, které jí sehnal, a když odešli, tak se jí vždy ptal, jaké to s nimi bylo, jak si to poškozená užila – obžalovaný se vyžíval v otázkách směřujících k tomu, jak sex probíhal, což ale pak přecházelo v žárlivost, že se to poškozené určitě líbilo a takový nepříjemný nátlak. Co se týče zdravotních následků, tak poškozená možná ještě špatně slyší na jedno ucho a má třes rukou. Po rozchodu se u ní objevil pásový opar, měla strach z lidí a nízké sebevědomí, ale na druhou stranu nerada kdekoliv chodila sama a nikde se necítila dobře, a to ani doma, protože jí obžalovaný říkával, že nejlepší je si počkat a až budou spát, že zapálí celý dům. Problém se sluchem vznikl z toho důvodu, že ji několikrát udeřil do hlavy tak silnou fackou přes ucho, že se pak odrazila třeba o zeď. Těch úderů do hlavy bylo tolik, že to tím asi bylo způsobené. Byla na vyšetření, kde jí bylo řečeno, že si musí počkat, jestli to odezní. Psychicky se neléčila, protože kolem sebe má lidi, kteří jí mají rádi, a kteří jí pomohl i bez potřeby odborné pomoci. V současné době se už cítí dobře, ale jakmile přijde předvolání k soudu, tak nespí, klepe se, má sevřený žaludek a strach. Poškozená během svého výslechu také odpovídala a reagovala na otázky obžalovaného, kdy zejména vysvětlila, že co se týče studia práv, byla to ona, kdo o tento obor projevil zájem, ze strany obžalovaného pak pouze byla nabídka, že jeho nevlastní otec má možnost ji tam bez přijímacích zkoušek dostat, což se ale nepotvrdilo, neboť poškozená zkoušky nesložila a na školu se nedostala. Ke shánění práce pak uvedla, že obžalovaný pro ni byl pouze doprovodem na pohovory, a to samé se pak dělo i v době, kdy poškozená práci skutečně sehnala (obžalovaný ji na cestě do a ze zaměstnání pravidelně doprovázel). Poškozená se taktéž na přání obžalovaného vyjádřila ke vztahu k jeho psovi xxx, a to v tom smyslu, že jej měl asi rád, ale že pes měl očividně z obžalovaného strach, protože když obžalovaný na poškozenou vztáhl ruku, tak ji vždy bránil, jednou jej dokonce kousnul do ruky, nečež jej obžalovaný odtáhl do jiného pokoje a zavřel dveře, aby poškozenou mohl v klidu zmlátit a řekl jí pouze: „Vidíš, co mi ten pes kvůli tobě udělal?“. Poškozená taktéž vypověděla k tomu, jak obžalovaný naložil s penězi, které ve vztahu získali, a to tak, že většinu dal na sázky a něco málo koupil k jídlu, a že měli deset rohlíků na tři až čtyři dny a to jsme se ještě dělili se psem.

Svědék Josef D., plnorodý bratr obžalovaného, před soudem vypověděl, že obžalovaný se v poslední době hodně zlepšil, což svědek přisuzuje té skutečnosti, že se obžalovaný již nestýká s určitými lidmi včetně poškozených. Svědek dále vypověděl, že obžalovaný nechtěl v inkriminované době ani pracovat, ani studovat, což vše mělo být právě také zapříčiněno kolektivem lidí, kterým byl obklopen. Co se bratrova chování k ženám týče, svědek uvedl, že sice umí dát ženě facku, umí na ní zakřičet, má k ženám i majetnické sklony a je žárlivý, ale popřel, že by obžalovaný byl násilník. V přípravném řízení pak svědek výslovně popřel, že by kdy viděl

podobné chování ve vztahu k poškozené S. Svědek nevěří obviněním, která jsou proti jeho bratrovi vznesena, a vše přisuzuje poškozené R., která do věci měla „zatáhnout“ i poškozenou S. Ke vztahu obžalovaného a poškozené S. svědek uvedl, že tento vztah mohl být plně funkční, za předpokladu, že by poškozená neprovozovala prostituci. Prostituce měla poškozená na čas zanechat právě díky obžalovanému, který v té době měl peníze za kurzové sázení. V hlavním líčení ale posléze uvedl, že obžalovanému asi nejspíše povolání poškozené vyhovovalo, neboť ta mu čas od času koupila nějakou věc. Svědek taktéž upřesnil, že poškozená se za svou práci, kterou bylo provozování prostituce, nijak nestyděla a že je mu taktéž známo, že prostituci provozovala s nějakou kamarádkou a že měly společně odevzdávat vydělané peníze nějakým lidem, ze kterých měly strach. Svědek se s obžalovaným a poškozenou často navštěvovali, kdy při těchto návštěvách buď byli doma a hráli karty nebo koukali na TV nebo se šli ven projít. Svědek uvedl, že obžalovaný s poškozenou bydleli na několika adresách, a to i u jejich společné matky. Svědkovi není známo, že by obžalovaný od poškozené dostával peníze, je mu však známa skutečnost, že sázel sportovní sázky na zápasy, ale na tyto kratochvíle mu měla dávat peníze buď jejich matka, nebo i sám svědek. Na chod společné domácnosti měl přispívat jak obžalovaný, tak poškozená. Bratra (obžalovaného) finálně podporoval jak svědek sám, tak jejich rodina. Svědek taktéž uvedl, že je mu známo, že poškozená S. měla v té době problémy s drogami, z čehož jí dle jeho názoru obžalovaný nemohl pomoci a na což svědek usuzuje s ohledem na vlastní drogovou minulost. Svědek též promluvil o psovi, kterého měl mít obžalovaný společně s poškozenou S., a to v tom smyslu, že tohoto psa měla poškozená normálně sama venčit, čemuž byl svědek mnohokrát přítomen – za jeho přítomnosti v bytě měla poškozená také sama kolikrát opouštět domácnost, např. když bylo potřeba nakoupit. Svědek neví, zda měla poškozená k dispozici vlastní klíče od bytu (v přípravném řízení uváděl, že je mu známo, že poškozená disponovala vlastními klíči). Svědkovi si poškozená na bratrovo chování nikdy nestěžovala, stejně tak si svědek nevšimnul nějakých zvláštností v jejich soužití. K přesvědčení o normalitě jejich soužití uvedl, že znal i rodiče poškozené, kterým do xxx i osobně něco zavezl. Vztah obžalovaného a poškozené S. trval dle svědka okolo pěti let. K důvodu jejich rozchodu pak uvedl, že ten mu sice není znám, ale mohla jím být například ta skutečnost, že poškozená si z řad svých zákazníků našla nového přítele. K poškozené R. pak svědek vypověděl, že jejich vztah mohl začít přibližně půl roku až rok po rozchodu s poškozenou S. Seznámili se přes inzerát. O poškozené je mu známo, že studovala nějakou střední školu a střídavě s přerušným studiem pracovala někde v kanceláři. Byla chytrá, ale naivní. Obžalovaný s poškozenou také vystřídal několik bydlíšť, a to i u jejich společné matky či u rodičů poškozené na Vysočině. V případě druhé poškozené byly vzájemné návštěvy řidší, avšak když už se uskutečnily, trvaly třeba i pět hodin. Svědek uvedl, že to, co platí z hlediska volného pohybu poškozené S., platí i pro poškozenou R. Na vztahu obžalovaného a poškozené svědek taktéž nepozoroval žádných anomálií, poškozená si na bratra nestěžovala, nejevila známky žádného týrání, a to jak fyzického tak psychického. Svědek v přípravném řízení několikrát zopakoval domněnku, že ze strany druhé poškozené se jedná o vymyšlený konstrukt, ve kterém mohli svou roli sehrát i matka a bratr poškozené. K jejich rozchodu pak uvedl, že je mu známo, že ten probíhal nadvakrát nebo natříkrát, jako možný důvod uvedl tu skutečnost, že bratr nepracoval. Svědek popřel, že by kdy za obžalovaného vykonával obecně prospěšné práce.

Svědčyně Magdalena W., matka obžalovaného, označila obě obvinění vznesená proti obžalovanému jako lživá, popřela, že by její syn měl násilnické sklony vůči ženám, což může dosvědčit také její bývalý manžel Mojmir W. Svědkyni je známa ta skutečnost, že v minulosti byl obžalovaný stíhán za majetkovou

trestnou činnost, ale setrvala na přesvědčení, že v projednávaném případě se jedná o křivá obvinění. K poškozené S. svědkyně uvedla, že s ní obžalovaný chodil přibližně od roku 2002. Věděla o ní toliko, že přijela do Prahy za prací. O tom, že se poškozená živila prostitucí, se ale svědkyně dozvěděla až po jejich rozchodu od staršího syna Josefa (při jiné výpovědi uváděla, že tak bylo dříve za trvání jejich vztahu). Poškozená s obžalovaným také bydleli u svědkyně v bytě, a to nejprve i spolu se svědkyní, a poté i bez svědkyně, ale i v tu dobu do bytu svědkyně přibližně jedenkrát týdně docházela. S poškozenou svědkyně také trávila čas o samotě, kdy si ale poškozená nikdy na synovo chování nijak nestěžovala. Svědkyně si taktéž nikdy nevšimla toho, že by s poškozenou bylo špatně nakládáno. Finanční problémy s ní poškozená neřešila, svědkyně občas pouze pomohla s financemi synovi. Obžalovaný si v té době měl přivydělávat vyplétáním tenisových raket. K poškozené R. pak svědkyně před soudem vypověděla, že byla takový suverénní typ, že chtěla studovat práva, přičemž se zkouškami jí měl pomáhat bývalý manžel svědkyně, ale poškozená nakonec neprošla přijímacím řízením. Poškozená poté začala spolu s obžalovaným bydlet v různých pronajatých bytech, neboť získala v Praze práci. Společně se stýkali jak s manželem svědkyně, tak poté i s jejím zesnulým přítelem a taktéž s ostatními dětmi svědkyně. Poškozená s obžalovaným se stýkali také s rodinou poškozené, sportovali a chodili do přírody. Poškozená byla organizačně schopná, vyřizovala za obžalovaného různé papírování a svědkyně byla spokojená, že má obžalovaný takovou šikovnou dívku. Svědkyni je známo, že někdy v létě roku 2012 se poškozená s obžalovaným pohádali, a poškozená odjela domů na Vysočinu a taktéž, že jí obžalovaný poté nechtěl vrátit věci, a tak si pro ně poškozená přijela i spolu se svými rodiči. V září stejného roku svědkyni najednou obžalovaný zatelefonoval, ať svědkyně za ním přijede na xxx, kde byla i poškozená a svědkyni bylo řečeno, že si dvojice dala ještě šanci. K poslednímu rozchodu pak svědkyně vypověděla, že se „nějak pohádali“ a dále si je svědkyně vědoma té skutečnosti, že ve spise bylo psáno, že jí měl obžalovaný kousnout do nosu, za což se omluvil. Poté, co se to stalo, se svědkyni měla poškozená ozvat, že měli s obžalovaným půjčku a požádat ji o pomoc. Svědkyně proto platila xxx a poškozené posílala zaplacené složenky. Poškozená také měla u svědkyně složku s veškerými dokumenty, což si ke svědkyni uložila v okamžiku, kdy se s obžalovaným stěhovali. Později svědkyně vypověděla, že jejich rozchod s obžalovaným byl zlý a svědkyně je toho názoru, že jí vznesená obvinění mají příčinu v té skutečnosti, že poškozená se měla mstít obžalovanému za to, že už nemůže být v Praze. Poškozená měla posléze přidávat postupně další obvinění, např. to z kuplířství, a kdy z toho samého měla obžalovaného v té době obvinít i poškozená S. Za přítomnosti svědkyně, se obžalovaný na obou poškozených nedopouštěl žádného násilí, a to ani psychického, ani fyzického, svědkyně též vylučuje, že by obžalovaný byl kontroloval soukromí poškozených takovým způsobem, jakým mu je toto kladeno za vinu. S poškozenou R. měl obžalovaný po nějakou dobu bydlet i v bytě svědkyně, a poté zůstali v pravidelném kontaktu. V době společného bydlení si obžalovaný a poškozená R. měli společně půjčovat auto, které měla řídit poškozená. Poškozené měly mít k dispozici klíče od bytu a za trvání vztahu s obžalovaným měly taktéž obě pracovat. Svědkyni je známo, že je syn do zaměstnání občas doprovázel. Svědkyně měla s poškozenou R. mnohokrát hovořit o samotě, věděla o jejich problémech s matkou a též o tom, že poškozená chtěla zůstat v Praze. Poškozená si jí na žádné problémy s obžalovaným nestěžovala, jen si přála, aby obžalovaný dostudoval a našel si práci, pohádali se jen občas jako normální mladí lidé. Poškozená si také u svědkyně měla nechávat doklady od svých půjček a smluv, které svědkyně sama splácela. Svědkyně byla také v kontaktu s rodiči poškozené. Svědkyně též uvedla, že samotná skutečnost, že obě poškozené jsou provdány a mají každá po dvou dětech, jsou důkazem toho, že žádné deprese z chování obžalovaného tyto svědkyně mít nemohly. K osobě obžalovaného svědkyně uvedla, že vzhledem k jeho kriminální

minulosti se mu obtížněji sháněla práce, a proto bral různé brigády. Obžalovaný měl jít do učení v oboru kuchař-číšník, učení ale nedodělal. Svědkyně též uvedla, že je pravdou, že obžalovaný si „občas vsadil do sportu“, a to z toho důvodu, že sám hodně sportoval a sportu rozuměl, popřela však, že by byl obžalovaný patologickým hráčem, vše mělo být v mezích normy. Obžalovaný také spolu s poškozenou R. uklízely bytové domy. Svědkyně taktéž uvedla, že synovi finančně vypomáhala jak ona, tak i její zesnulý přítel Jiří R., který „za syna kolikrát zaplatil i celý nájem.“ Tato finanční výpomoc neměla formu půjček, jednalo se o příspěvky na nájem a jídlo ve výši 10 -15 000,- Kč, které obžalovaný nemusel vracet. Svědkyni jméno Denis W. nic neříká, avšak při jedné z dřívějších výpovědí svědkyně připustila, že je jí známo, že obžalovaný používal přezdívku Denis, což svědkyni ale nikdy neověřila.

Svědék Tomáš W., polorodý bratr obžalovaného, před soudem vypověděl, že vztah obžalovaného s poškozenou R. by charakterizoval jako „normální“, nedalo se říci, že by jeden z dvojice byl dominantní (v přípravném řízení poškozenou popisuje jako tichou a klidnou dívku), ani jeden se mu však se svými problémy nesvěřoval. Svědek se s obžalovaným a poškozenou vídal poslední tři až čtyři roky jejich vztahu, a nejvíce pak v letech 2010 – 2011, kdy oba s bratrem a se svými přítelkyněmi bydleli na xxx. Svědek si nanejvýše dvakrát všimnul nějaké hádky mezi nimi, avšak nikdy žádné hádky vážnější, kde by například vzduchem létaly facky. Svědek se s obžalovaným a poškozenou pravidelně vídali, a to u různých příležitostí jako návštěvy, grilování nebo společné venčení psů. Poškozená měla psa venčit i sama. Poté, co se obžalovaný s poškozenou přestěhovali na xxx se již více nevidali. Svědkovi je známo, že obžalovaný si občas vsadil pár set korun na sportovní zápasy, ale o skutečnosti, že by měl obžalovaný sklon k hazardním hrám, svědek nic neví. O majetkových poměrech dvojice svědek nemá přehled, je mu pouze známo z doslechu, že bratr se měl živit ve spojení s tenisem a poškozená měla končit střední školu. Též je mu známo, že je finančně podporovala jejich matka. Svědek sám bratrovi nikdy finančně nepomáhal. Svědkovi taktéž nic neříká jméno Denis W., pouze jednou měl být na internetu kontaktován nějakou osobou, která mu měla oznámit, že má mít bratra tohoto jména. Svědkovi není známa skutečnost, že by poškozená R. měla provozovat prostituci. O rozchodu dvojice nemá svědek podrobnější informace, neboť v té době pobýval dlouhodobě ve Španělsku. Uvádí pouze, že bratr z toho byl velice špatný. Poškozenou S. svědek nezná.

Svědčynie Milena P., matka poškozené Romany S., soudu uvedla, že obžalovaného znala pod jménem Denis D. Když obžalovaný spolu s poškozenou pobývali u svědkyně na Moravě, tak obžalovaný žádné manuální práce nevykonával, nanejvýš „kopečkoval“ zmrzlinu (svědkyně vlastní cukrárnu). V průběhu vztahu s obžalovaným si poškozená na žádné problémy nestěžovala, stejně tak si na ní svědkyně nevšimla žádných stop násilí. Poprvé se o tom, že bylo poškozené ze strany obžalovaného ubližováno měla svědkyně dozvědět krátce před tím, než se definitivně rozešli. Po prvním rozchodu se k obžalovanému poškozená vrátila z toho důvodu, že do něj byla stále zamilovaná a věřila, že se změní. Tehdy za poškozenou přijel na Moravu obžalovaný ještě spolu s jedním mužem, co vypadal jako bodyguard, a poškozenou přesvědčil k návratu. Ke své dceři svědkyně uvedla, že v osmnácti letech odešla do Prahy, kde měla žít u nějaké kamarádky a měla se živit prací v obchodním domě. Domů jezdila jednou za půl roku až rok. O tom, že se její dcera živila prostitucí, se svědkyně dozvěděla až v době, kdy spolu s obžalovaným nebyli. Poškozená jí tehdy vysvětlila, že prostituci musela provozovat z toho důvodu, aby měli peníze na splácení půjček a aby měli z čeho žít.

Svědčyně Eva F., známá obžalovaného, soudu důrazně připomněla, že je vyslýchána opětovně a že stále nemůže věřit té skutečnosti, že by se obžalovaný předmětného jednání dopustil. Svědkyně považuje obvinění poškozené R. za zcela vykonstruované a zdůraznila, že ona sama má podobnou zkušenost ze svého předešlého vztahu a že to byl právě obžalovaný, který jí měl pomáhat tuto situaci řešit. Svědkyně dále vypověděla, že s obžalovaným bydlela ve stejné čtvrti – xxx, a tak se často stávalo, že například její partner a obžalovaný šli venčit psy a ona a poškozená zůstaly v bytě a povídaly si. Také spolu normálně chodily ven. Svědkyně se s obžalovaným seznámila v roce 2001 a poškozenou R. měla poznat v roce 2003, když byl jejím synovi 1 rok. Na základě dřívější výpovědi byla svědkyně konfrontována s nejasnostmi, kdy dříve takto vypovídala k poškozené Romaně S., na což svědkyně zareagovala tím způsobem, že tuto poškozenou vidala také. Při jiném výslechu ale zase uvedla, že poškozenou R. zná jen z vyprávění poškozené S. Po této konfrontaci se svou výpovědí, kdy uvedla, že poškozenou R. nikdy neviděla, řekla svědkyně „pardon.“ Dále se svědkyně do věci ještě více zaplétala, uvedla například, že jí jedna z poškozených (dříve jmenovala poškozenou S.) měla volat s tím, že „teď toho D. dostaneme,“ avšak napřed uvedla jméno Renata (současná přítelkyně obžalovaného), a poté se opravila na Romana, protože dle svých slov vypovídá pravdu, ale jména si nepamatuje. Nakonec uvedla, že v xxx se měla vidat s obžalovaným a s poškozenou S., která v té době nesla jiné příjmení.

Svědčyně Markéta Š., známá poškozené Romany S., při hlavním líčení uvedla, že poškozenou poznala prostřednictvím nějaké další kamarádky na „privátu“ v xxx a zaujala jí zejména proto, že měla problém se svým přítelem a potřebovala pomoc. Sama svědkyně zpozorovala na poškozené známky násilí ve formě modřin a dokonce i monoklu pod okem. Obžalovaného svědkyně nikdy osobně nepoznala, pouze jej zahlédla z okna, když v xxx vyzvedával poškozenou. Poškozená ze začátku jakékoli násilí ze strany obžalovaného důrazně popírala a svá poranění vysvětlovala například náhodným úderem tenisového míčku do oka. Svědkyně též uvedla, že obžalovaný poškozené kontroloval telefon, tudíž ji sama prostřednictvím nemohla kontaktovat. Poškozená provozovala sexuální služby na předmětném „privátu“ přibližně po dobu několika měsíců, a to zpravidla čtyři dny v týdnu. S touto prací měla mít dle názoru svědkyně předchozí zkušenost. Svědkyně uvedla, že poškozená brala léky na uklidnění, neboť nebyla v psychické pohodě. Svědkyně se domnívá, že poškozená drogy nebrala, neboť sama svědkyně byla v té době drogově závislá a spolu drogy nikdy nebraly. Poškozená svědkyni navštívila několikrát v bytě ve xxx a přibližně v té době si také mohla svědkyni začít na obžalovaného stěžovat. Tyto návštěvy se mohly konat v případě, že si obžalovaný šel něco zařídit, anebo za situace, kdy šla poškozená venčit psa. Poškozená v té době svědkyni sama přiznala, že vykonávala prostituci z toho důvodu, že obžalovaný, kterého zná svědkyně jako Denise, nepracoval a neměl žádné peníze. Svědkyně si je též vědoma, že obžalovaný sázel na kurzové sázení, neboť mu sama poškozená před svědkyní několikrát zjišťovala výsledky. Poškozená taktéž svědkyni postupně potvrzovala její domněnky, že ji obžalovaný mlátil, když měl třeba špatnou náladu, a že mu též musela odevzdávat všechny vydělané peníze. Svědkyně též ví, že se poškozená od obžalovaného pokusila několikrát uprchnout, přičemž jeden z útěků směřoval i ke svědkyni. U svědkyně pak poškozená bydlela přibližně pět dní, další měsíc si zde nechávala své věci, a poté svědkyni ještě poprosila, jestli by si k ní mohla nechat zasílat poštu. Poté, co poškozená od svědkyně odešla, měla jít do dalšího klubu kvůli provozování prostituce, kde měla také brzy potkat svého budoucího partnera a manžela. V následujícím období byly obě ženy ve sporadickém telefonickém kontaktu.

Svědkyňe Michaela K., kamarádka poškozené Romany S., před soudem vypověděla, že na inkriminované období si dnes vzpomíná již jen matně, což je způsobeno také tím, že tehdy byla po dva roky drogově závislá. Svědkyně zná poškozenou od dětství, neboť žila v sousední vesnici. Více se začali přátelit až v osmé nebo deváté třídě, ale svědkyně odešla v šestnácti letech žít za svým bratrem do Prahy. Za tři nebo čtyři roky se do Prahy přestěhovala i poškozená, a tak začaly bydlet spolu. Svědkyně dále soudu uvedla, že poškozená měla v té době po určité chvíli také brát drogy, nikdy však v takové míře jako svědkyně. Svědkyně obžalovaného také do nedávné doby znala pouze jako Denise a vzhledem k tomu, že z „privátu“, kde se poskytovaly sexuální služby, odešla ještě před poškozenou a po svém odchodu ztratila i kontakty s tímto prostředím, nepamatuje si na to, jak dlouho trval vztah poškozené a obžalovaného. K osobě obžalovaného dále uvedla, že: „byl dost výbušný, trošičku surovec, byl uřvaný, ale na druhou stranu na Romanu dokázal být milý.“ Poškozená kvůli němu často plakávala a jejich vztah nebyl z pohledu svědkyně ideální. Tyto skutečnosti jsou svědkyni známy, neboť obžalovaný často býval v jejich společném bytě. Svědkyně upřesnila, že: „on byl takový trochu psychický vyděrač a z čeho tak usuzuji, k tomu uvádím, že prostě byl, mazal med kolem huby a pak se stavěl.“ Na privát měl za poškozenou docházet buď obden, nebo každý den, a to i jen na chvíli. Podle názoru svědkyně se žárlivé scény odehrávaly kvůli výkonu prostitute poškozenou, obžalovaný měl říkat, že nechce, aby poškozená prostituci provozovala, ale dle názoru svědkyně to obžalovanému ve skutečnosti vůbec nevadilo, neboť dle jejího názoru se takový muž chová jinak. Poté, co se poškozená odstěhovala ze společného bytu a taktéž svědkyně v té době již žila jinde, svědkyně o poškozené chvíli neslyšela. Až jednoho dne jí svědkyně zavolala a postěžovala si na obžalovaného, že prý ji drží v nějakém bytě, kde jí mlátí, že jí sebral osobní doklady a že jí shání zákazníky pro poskytování sexuálních služeb. Svědkyně toto tvrdí až s odstupem času, protože tehdy jí to vůbec nevadilo.

Svědke Jaromír N., známý obžalovaného, před soudem uvedl, že s obžalovaným se seznámil, když byl zaměstnán jako ochranka a řidič majitele sítě restaurací xxx. Dali se do řeči kvůli sportu a tipování a začali si telefonovat. Oba muži spolu občas i sázeli, svědek ale neví, jak často obžalovaný sázel sám. Obžalovaný se mu měl představit jako Denis D. a s odstupem času měl pak svědkovi vysvětlit, že toto křestní jméno používá, protože se mu nelíbí jméno, které mu dali rodiče. K poškozené R. svědek uvedl, že do ní byl obžalovaný hodně zamilovaný, chtěl s ní žít a kupoval jí nejrůznější dárky. Když se svědek s obžalovaným seznámil, byl na tom obžalovaný finančně dobře, ale ke konci vztahu s poškozenou se jeho situace zhoršila, měl dluhy a i sám svědek mu půjčil nějaké peníze, které obžalovaný dosud nevrátil. Svědek také obžalovaného několikrát vzal do xxx, kde se obžalovaný potkával s poškozenou. Tu skutečnost, že obžalovaného s jeho dívkami občas někam vozíval, svědek vysvětluje tím způsobem, že oni byli mladí a neměli auto a svědek auto má a řízení ho baví. Svědek též připustil, že po incidentu s kousnutím do nosu to měl být na žádost obžalovaného právě on, kdo šel vyzvednout klíče od bytu do zaměstnání poškozené R., která mu je s úsměvem předala. Poté mezi nimi proběhnul krátký rozhovor, ve kterém svědkovi poškozená oznámila, že s obžalovaným je definitivní konec a že mu chce vrátit kočku. V ten okamžik za nimi přišel obžalovaný, ale poškozená mu zopakovala, že je s nimi konec. Svědek uvedl, že v ten okamžik říkal obžalovanému, že se takhle chovat nemůže, neboť si žádnou ženu neudrží, ale poté, co uviděl poškozenou, která měla na nose dvě „ďubky“ si říkal, že to nemohlo být tak strašné. Svědek nikdy neviděl hrubost v jejich vztahu a nikdy si na poškozené ani nevšimnul žádného zranění. Svědek poznal taktéž poškozenou S., nevzpomíná si, zda-li ji někdy viděl samotnou, ale co si vzpomíná, s obžalovaným se k sobě navzájem chovali milenecky.

Poškozenou S. a obžalovaného svědek několikrát vezl za rodiči poškozené do xxx. O této poškozené je mu taktéž známa skutečnost, že se živila „na privatě“, z čehož ji měl obžalovaný dostat.

Svědčyně Jitka R., matka poškozené Anety R., před soudem uvedla, že po seznámení poškozené s obžalovaným, které proběhlo přes internet, přestala být poškozená veselá a taktéž ustaly její ostatní přátelské kontakty. I když přijela domů na Vysočinu, stále si telefonovala s obžalovaným a neměla chuť chodit ven za zábavou, když důvodem měla být ta skutečnost, že by to obžalovaný poznal a nesl nelibě. Jejich vztah začal přibližně po půlroční anebo roční známosti na dálku a obžalovaný, který se jí zdál na první pohled jiný jakoby nadřazený, jí byl téměř okamžitě představen. Tento vztah trval šest let a skončil útekem a psychickým vyčerpáním poškozené. Obžalovaný rodině řekl, že trénuje tenis, a když se zdržel déle, třeba i měsíc, bylo svědkyni divné, že si může vzít tak dlouho volno, což ale obžalovaný vysvětlil tím, že „na to má lidi“. Když poté svědkyně obvolávala tenisové kluby, tak zjistila, že Denise W. nikdo nezná. Svědkyně na počátku vztahu poškozené s obžalovaným sama několikrát telefonovala matce obžalovaného svědkyni Magdaleně W., které se ptala na jejího syna, jehož znala pod jménem Denis W., a to z toho důvodu, že se jí obžalovaný již od začátku nepozdával. Bydlel s poškozenou, která v té době dokončovala střední školu, u nich, ale na chod domácnosti nepřispíval, nechal se živit a operovávat a u všeho se snadno rozčilil. Matka obžalovaného jí tehdy měla po telefonu říci, že pravé jméno obžalovaného je Míla a že jméno Denis používá, protože se mu jeho pravé jméno nelíbí. To měl pak svědkyni říci i obžalovaný, kterému nadále po celou dobu říkali Denis. Příjmení W. údajně užíval z toho důvodu, že se svým vlastním otcem se stejně nevidal a jeho bratr, že je W., tak on také. Matka obžalovaného též měla svědkyni říci, že obžalovaný nemá vlastní byt (což obžalovaný všem tvrdil), ale že bydlí u kamaráda. Poté, co poškozená odmaturovala, nastěhoval se obžalovaný prakticky k nim na Vysočinu. Později svědkyně začala dceru přemlouvat, aby si našla v Praze práci, neboť se jí zdálo, že obžalovaného již živí dlouho a vzhledem k tomu, že obžalovaný tvrdil, že má v Praze byt, neviděla v tom žádný problém. V té době poškozená začala také chodit na vyšší odbornou školu, studium ale brzy přerušila a poté jej i zanechala. Obžalovaný našel nájemní byt v xxx, xxx, který byl luxusní a obžalovaný tvrdil, že za něj platí nájem 20 000,- Kč. Svědkyně si tehdy říkala, že je asi opravdu pravda, že obžalovaný dobře vydělává a že se o dceru dobře stará. To ale netušila, že poškozená vybrala stavební spoření, kde byla částka okolo 100 000,- Kč. První peníze jim svědkyně poslala ještě toho roku v období Vánoc, neboť neměli v kuchyni stůl a s ohledem na to, že svědkyně byla toho přesvědčení, že nájemné platí obžalovaný, chtěla jim dát tyto peníze jako výraz dobré vůle. Poté následovala částka 20 000,- Kč na auto a krátce poté ještě částka 50 000,- Kč na garáž. V té době se už poškozená s obžalovaným přestěhovala na adresu xxx – o tomto bydlení tvrdili, že jej pro ně koupila svědkyně W. Finanční problémy dvojice nastaly až poté, co se podruhé přestěhovala. Vše začalo tak, že poškozené začaly chodit na její trvalou adresu úřední obsílky do vlastních rukou, které jí svědkyně preposílala. Na její otázku, o co se jedná, dostala odpověď, že se jedná o pouhé urgencye plateb. V té době za ní také svědkyně zaplatila dluh ve výši 20 000,- Kč a posílala jí i menší částky v hotovosti, neboť měla strach, že by se dcera mohla dostat do problémů. Následovalo další splácení půjček svědkyní a jejím manželem a finanční podpora poškozené, celkem přibližně 180 000,- Kč. Podruhé měla svědkyně s matkou obžalovaného telefonovat proto, zda ví, že poškozené a obžalovanému půjčují větší finanční částky, na což jí měla svědkyně W. říci, ať jim žádné peníze nepůjčují. Svědkyně a její manžel takto poskytli poškozené a obžalovanému částku okolo půl milionu korun. Poslední hovor mezi ženami se měl odehrát v době, kdy obžalovaný poškozenou unesl a kdy svědkyni měla svědkyně W. pouze říci, ať zavolá bratrovi

obžalovaného Pepovi. Svědkyně připustila, že je možné, že svědkyni W. v minulosti zvala na nějaký ples, podrobnosti si již nepamatuje. Svědkyně dále vypověděla, že poškozená po definitivním rozchodu s obžalovaným trpěla celkovým vyčerpáním organismu, měla pásový opar a projevil se u ní třes v ruku, který přetrvává dodnes, úbytek váhy a srdeční arytmie. K poskytnutým finančním zápůjčkám uvedla, že jí dodnes nebylo vráceno nic, ani nebyla projevna jakákoliv snaha vedoucí k jejich vrácení. Upřesnila, že v obdobích, kdy poškozená s obžalovaným peníze potřebovali, jezdili na návštěvy poměrně často, zatímco v jiných obdobích se neobjevili třeba i půl roku. Celkově se mělo jednat o částku okolo 500 000,- Kč. K posledním půjčkám došlo v roce 2010, neboť i svědkyni došly na půjčování peníze. V té době se poškozená asi na půl roku v komunikaci odmlčela, posílala jen sms zprávy, jak je vytižená a až následně se svědkyně dozvěděla, že tyto zprávy byly kontrolovány obžalovaným. Kvůli dluhům poškozené a obžalovaného za svědkyni jezdili i vymahači nebo dokonce jednou přijel i pronajímatel jednoho z nájemních bytů. Poškozená měla od obžalovaného utéci poprvé v červenci 2012. Poškozená jí to oznámila emailem do práce, že je doma, že má pouze žabky, šortky a triko bez podprsenky, že je bez peněz a dokladů, že se jí obžalovaný bál pouštět ven samotnou, a proto využila příležitosti, že jde se psem – toho nechala na chodbě v domě a utekla od něj. Tramvajemi a autobusem dojela bez lístku až do xxx, kde jí zastavil nějaký slušný řidič ze Slovenska, který ji dovezl až domů, celou noc s ní počkal v autě, kde jí topil a ráno jí dal 200,- Kč pro případ, že by ji doma nepřijali, z čehož měla poškozená strach. Svědkyně popisuje, že tehdy byla šťastná, že má dceru doma. Poškozená, která se před tím obžalovaného vždy zastávala, jí poprvé vyprávěla, jak jí bil, že už to bylo nesnesitelné, že veškeré peníze, které měli, utratil on, že neustále sázel a domů, že přinesl tři rohlíky a dva dal psovi a jeden poškozené. Poškozená nemohla nikam sama, na ulici musela chodit se svěřenou hlavou, aby nepřitahovala pozornost ostatních mužů, a do telefonu mohla říkat jen to, co chtěl obžalovaný. Skutečnost, že toto vše poškozená tak dlouho trpěla, si svědkyně vysvětluje tak, že poškozená je hrdý člověk, který nechtěl přiznat svoji chybu, a navíc se styděla za to, co rodičům způsobila. Vzhledem k tomu, že obžalovaný měl u sebe doklady poškozené a taktéž její osobní věci, domluvila poškozená předání věcí v Praze u nákupního centra xxx. Na místo přijel taktéž manžel svědkyně a její syn. Obžalovaný přišel spolu se svým kamarádem a spolu s věcmi poškozené, které byly zabalené v tašce, a chtěl s poškozenou mluvit o samotě a přemlouval ji k návratu. Na místo přišla taktéž matka obžalovaného, která ale pouze poškozené předala dokumenty k nejrůznějším půjčkám. Následně poškozená bydlela doma na Vysočině, ale brzy začala shánět práci v Praze. Svědkyně jí měla domluvit bydlení u své známé a poškozená, která sehnala práci jako prodavačka kabelek, trávila vždy pracovní týden v Praze a na víkend jela domů. V září se k obžalovanému poškozená opět vrátila. Tuto skutečnost oznámila matce emailem, ve kterém bylo i pozvání do Prahy, neboť se jim obžalovaný chtěl osobně omluvit. Na to jela svědkyně spolu s manželem a otcem poškozené do Prahy, poškozenou sháněli v onom obchodě s kabelkami, kde měla poškozená pracovat, avšak zde o ní nikdo nic nevěděl. Když se nakonec poškozené dovolali, ta je měla uklidňovat, že je vše v pořádku, ať jedou domů a nechají ji být, protože je dospělá. Druhý den ale poškozená svému bratrovi poslala sms, kde stálo, že nic není tak jak vypadá, ale hlavně ať na zprávu neodpovídají. Brzy následovalo plánované setkání v kavárně xxx, kde se obžalovaný omlouval za své chování, ujišťoval je, že už bude všechno v pořádku a že si našel práci. Při společné procházce na Letnou, když šla svědkyně s poškozenou na toaletu, tak jí poškozená řekla, že je s obžalovaným jenom proto, že jí slíbil vrácení peněz a v okamžiku, kdy jí peníze dá, tak že od něj uteče, až půjde brigádně vyplétat rakety. Obžalovaný ale nikam nešel a poškozené se podařilo utéci až 26. 9. 2012, kdy spolu byli v nějaké kavárně a obžalovaný si někam odskočil, čehož poškozená využila, nechala na místě veškerý nákup a utekla

na vlak. Když ji pak obžalovaný sháněl, napsala mu jenom, že se k němu vrátí, jen co si o víkendu odpočine na Vysočině, a ať ji očekává v neděli v 10 hodin na nádraží. Chtěla ho totiž vylákat z bytu, odkud si chtěla odvézt kočku a své osobní věci. Ve skutečnosti ale poškozená spolu s rodiči přijeli k bytu na xxx, xxx, ale když poškozená odemkla klíči vstupní dveře, narazila na zamčené dveře do pokoje, a proto byla nucena zavolat obžalovanému, aby je přijel odemknout. Když obžalovaný na místo přišel, strhla se velká hádka, poškozená byla nucena jít s ním sama do bytu, přičemž měla se svědkyni domluvené, že pokud se sama nevrátí do pěti minut, má svědkyně zavolat policii. Svědkyně s manželem šli ale nejprve k bytu, ze kterého se ozýval křik a volání o pomoc a poté měla z bytu poškozená doslova vylítnout a za ní obžalovaný s nožem namířeným proti ní. Tento nuž obžalovaný vytáhnul z batohu, který měl na zádech ihned po příchodu do bytu. Poškozená měla pak svědkyni říci, že vzhledem k tomu, že obžalovaný nechal klíče v zámku, podařilo se jí z bytu vyběhnout. Toho dne se podařilo vzít věci poškozené, kočku jim obžalovaný nevydal a vyhrožoval jim, že nedojedou domů. Poškozená poté zavolala matce obžalovaného, která poškozené řekla, proč se k jejímu synovi takto chovala. Poškozená byla následně doma, ale opět sháněla práci, nakonec to bylo u společnosti xxx, měla nastoupit v pátek 16. 11. 2012. Do Prahy jela autem a ještě téhož dne se vrátila domů. Zároveň měla zajištěné bydlení a následující pondělí se měla setkat s pronajímatelem. V pondělí kolem 18. hodiny svědkyni poškozená zavolala a poprosila jí, aby dala vědět realitnímu makléři, že je na poště a že má asi hodinové zpoždění. Kolem 19. hodiny svědkyni volal makléř zpátky, že dcera ještě nedorazila a že mu nezvedá telefon. Ten nezvedala ani svědkyni. Poté poškozená poslala makléři sms, ať na ni počká do 20:30 hodin, ale ani do té doby však nedorazila. Až svědkyně makléře ve 21 hodin telefonicky přesunula na další den. Jelikož měla svědkyně zvláštní pocit, zavolala svému synovi, který je policista a domluvili se, že poškozenou nahlásí jako pohřešovanou. Ještě ten den večer jí pak poškozená volala, proč jí nahlašují, že je v pořádku. Další den ráno volala svědkyně k poškozené do práce, kde jí bylo řečeno, že dcera nedorazila, neboť se omluvila, že má problémy s maminkou. Svědkyně se dceři nakonec dovolala, ta jí něco neurčitěho řekla, ale nakonec se dozvěděla, že je poškozená v práci. Až poté svědkyni volal vlastní syn, že byla poškozená obžalovaným napadena. Večer jí jeli celá rodina vyzvednout. Poškozená jevila známky únavy, na nose měla zaschlou krev a viditelné otisky zubů a na zápěstí pak modřinu. Poté jim převyprávěla celý incident. Následovala návštěva Tomayerovy nemocnice a nahlášení celého incidentu na policii. Potom, co se poškozená s obžalovaným rozešli a začalo trestní řízení, svědkyni poškozená řekla, že se jí musí s něčím svěřit a oznámila jí, že ji obžalovaný nutil poskytovat sex za peníze s klienty, které jí sehnal přes internet a vždy od ní nejprve vybral peníze, které jí klient hned po příchodu odevzdal. Více podrobností o těchto skutečnostech svědkyně neví.

Svědék Petr R., bratr poškozené Anety R., před soudem vypověděl shodně jako jeho matka Jitka R. s tím, že doplnil, že se sám s obžalovaným nikdy do žádného konfliktu nedostal. S obžalovaným měl vztah normální, sám osobně poškozené ani obžalovanému žádné peníze nepůjčoval, popřel ale také to, co říkal obžalovaný, že mu měli s poškozenou nosit na služebnu svačinu. Svědek v inkriminované době bydlel v domě rodičů poškozené ve spodním patře spolu se svou přítelkyní, takže když byla poškozená doma, přicházel s ní do kontaktu. Svědek též uvedl, že poté, co se poškozená s obžalovaným rozešla, dozvěděl se, že obžalovaný poškozené vyhrožoval například i tím, že svědka nechá vyhodit z práce od policie

Soud mimo hlavní líčení vyslechl i **svědkyni Moniku L.**, která k osobě obžalovaného uvedla, že se s ním poznala v době, kdy se on a jeho přítelkyně

přestěhovali na xxx. Svědkyně byla v té době přítelkyní bratra obžalovaného, takže se spolu s poškozenou a obžalovaným a se svým partnerem vídali jako čtveřice, chodili společně například do restaurace. V přítomnosti svědkyně se obžalovaný k poškozené choval bezproblémově, taktéž sama svědkyně nikdy neměla s obžalovaným žádné problémy a jejich vztah byl dobrý. S poškozenou svědkyně nikdy neměla bližší vztah, proto spolu neřešily ani žádné osobní záležitosti.

Svědyně Mgr. Renata K., současná přítelkyně obžalovaného, artikulovala svoje právo se k projednávané věci před soudem také vyjádřit, byť v inkriminovaném období obžalovaného neznala. Před nástupem výkonu trestu žila s obžalovaným, se kterým se seznámila v xxx, ve společné domácnosti. K obžalovanému uvedla, že se přihlásil ke studiu na večerní gymnázium a že si chce dodělat středoškolské vzdělání. Též vyjádřila myšlenku, že si svou dřívější cestu vybal sám a dobrovolně. Uvedla, že obžalovaný ji fyzicky nikdy nenapadl a že sama pochází z celkem přísné rodiny, neboť její otec je policista. Otec svědkyně se s obžalovaným poznal, a dle slov svědkyně jej má rád a rodina ji celkově podporuje. Svědkyně vzhledem k vzneseným obviněním přímo uvedla: „*Buď já jsem blázen, nebo Míla je psychopat, že se umí takhle chovat ...*“ Svědkyně si je naopak dobře vědoma, proč s obžalovaným je a proč jej miluje, a proč chce, aby tomu tak bylo celý život. Svědkyně si je vědoma všech špatných vlastností obžalovaného a zná celou jeho minulost, ale především si je vědoma jeho dobrých vlastností, pro které s ním ve vztahu setrvává. Vyjádřila prosbu, aby se soud na celou věc podíval z jejího pohledu, respektive z pohledu obžalovaného. To blíže osvětlila otázkou, co se může stát poškozené R., když se nepotvrdí to, co vypovídala, na kterou zároveň odpověděla, že poškozené v takovém případě nic nehrozí, a to na rozdíl od obžalovaného, který bude obžaloby buď zproštěn, nebo bude na jejím základě odsouzen. Svědkyně připomněla, že předmětem řízení je dlouhodobý vztah, ve kterém jsou vždy dva lidé, což má směřovat proti tvrzení poškozené R. o dlouhodobém týrání a omezování její svobody. Svědkyně odmítla postulát o ženách jako o nesvéprávných chudinkách a znovu vyjádřila přesvědčení, že jelikož se sama považuje za dost inteligentní osobu, ve vztahu s člověkem jak jej viděly poškozené, by dobrovolně nesetrvávala což nyní na výsost dobrovolně činí. Svědkyně se chtěla vyjádřit též k vypracovaným znaleckým posudkům na osobu obžalovaného, a uvedla, že nikdo nepopírá, že vztah s poškozenou R. asi nebyl růžový, neboť obžalovaný je nezdrženlivý a dominantní, má rysy dissociality (k nimž svědkyně uvedla, že ty mám ona taky, neboť si rozumí tak s jedním člověkem ze sta) a že zkrátka není možné za jeden den u člověka popsat jeho psychologii. Projednávanou věc označila za vysoce komplexní případ, na který není možné se dívat z pohledu poškozených jako obětí. Poškozeným popřála, aby měly možnost se podívat do nějakého azylového domu, kde jsou matky s dětmi, které byly týrané nebo do nějakého vykřičeného domu, kde jsou Ukrajinky bez pasu, neboť tam jde skutečně o obchodování s lidmi. Dále se vyjádřila k výsledku svědkyně F., k němuž uvedla, že se pouze spletla ve jméně, a soud z toho udělal, neví co. Svědkyně F. měla ten den svědčit také ve svém případě u soudu, protože byla týraná svým manželem, se kterým se teď pře o výživné na děti, které navrhuje každý měsíc ke snížení, a svědkyně jej musí z očí do očí vidět, na rozdíl od poškozených, které využily možnosti výsledku prostřednictvím telekonferenčního zařízení. Vyjádřila tak i pochybnost nad dlouhodobými psychologickými problémy poškozené R., která kdyby je skutečně měla, jistě by rok po ukončení vztahu s obžalovaným spontánně neotěhotněla s jiným mužem. Svědkyně ke konci svého výsledku znovu apelovala na soud, aby věc zhodnotil z obou stránek a vyjádřila přesvědčení, že obžalovaný je již potrestaný dost.

Znalec MUDr. Vlastimil Tichý, který ve věci zpracoval **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie společně s PhDr. Jiřím Klosem, PhD. k posouzení duševního stavu obžalovaného Miloslava D.**, setrval na jeho závěrech (i za kolegu Kloseho) a odvolal se na něj. Ze závěrů tohoto posudku (19. 3. 2015) je slovy znalců patrné, že *obžalovaný netrpí a ani v době páčání činu netrpěl duševní poruchou ve vlastním slova smyslu, jeho intelekt je v pásmu průměru, obžalovaný však trpí poruchou osobnosti, která je emočně nevyvážená, afektivně dráždivější, nezdrženlivá, nezralá, dominantní s rysy disociality a rysy pithiatickými, se sníženou frustrační tolerancí a impulzivní reaktivitou v zátěži. Dále je zde hazardní hráčství (nejedná se o hráčství patologické), u obžalovaného nebyly zjištěny známky závislosti na alkoholu ani jiné návykové látky a ani to, že by obžalovaný páchal trestný čin pod vlivem návykové látky. Motiv trestného činu nebyl syčen faktory psychopatologickými. V době páčání trestného činu byly schopnosti rozpoznávací u obžalovaného zachovány zcela, schopnosti ovládací pak byly sníženy částečně, forenzně nepodstatně a to vlivem poruchy osobnosti. (...) Z čistě psychiatrického hlediska není obžalovaný společností nebezpečný, znalec nenavrhuje žádná ochranná léčebná opatření (psychiatrická část). Z výsledků psychologického vyšetření vyplývá, že obžalovaný má celkově dobře průměrnou úroveň intelektových (rozumových) dispozic, kognitivní (...) funkce celkově odpovídají intelektu, v jednotlivých fázích paměti (vstřípivost, udržení i znovuvybavení paměťového materiálu) jsou výkony spolehlivé, celkově intaktní (nezasaženy patologickým procesem). Nebylo prokázáno forenzně významné organické poškození CNS a jeho případný vliv na vnímání, chování a jednání obžalovaného. Obžalovaný je osobností poruchově strukturovanou, s disharmonickým vývojem, anomální, s převažujícími histriónskými a asociálními rysy, nevyzrálý, dominantní, impulzivní, nezdrženlivý. Emocionalita je nevyvážená, efektivita impulzivní, zvýšeně vztahovačný, se sníženým prahem k uvolnění hostilních a agresivních reakcí. V sociální oblasti je nedostatečně socializován, neukotven v pevném vztahovém rámci, s výraznými tendencemi k sebezprosažení, dominanci, egocentrismu, se znaky narcismu, s výrazným sklonem k primárnímu uspokojování subjektivních potřeb a přání, s omezenou schopností volní regulace svého jednání a chování. Hodnotový systém, jako vnitřní regulátor morálních a etických norem, není dostatečně rozvinut. (...) v motivaci ani realizaci posuzovaného jednání nebylo zřejmé uplatnění žádných patických motivů ani jiných psychopatologických mechanismů. (...) V konkrétním případě by obžalovaný jednal v souladu se svým osobnostním založením, primárním motivem by pak pravděpodobně byl zisk nebo jiná majetková výhoda. (...) Z hlediska kognitivních funkcí není obecná věrohodnost nijak snížena, obžalovaný je schopen si prožité události správně zapamatovat a vybat. Vzhledem k výše popsané struktuře osobnosti se v postojích k reprodukci prožitých událostí projevují výrazné tendence k účelovému zkreslování, obžalovaný má pragmatický vztah k pravdě, konkrétní věrohodnost je snížena. Jedná se však o jeho vědomé, volní rozhodnutí, které nemá psychopatologický podklad. Znalec hodnotí prognózu resocializace za problematickou, zřízenou, vyjádřenou bodem 4 na orientační pomocné škále 1 (výborná) – 7 (vyloučená) [psychologická část]. Znalec MUDr. Tichý před soudem uvedl, že posudek dřívější není tak propracovaný jako posudek pozdější, kdy došlo i k rozšíření o odbornost z odvětví klinické psychologie. Při hlavním líčení znalec uvedl, že obžalovaný není osobou primárně agresivní, ale pod vlivem poruchy osobnosti, snížené frustrační tolerance a impulzivní reaktivity a dominance, se tak může zachovat, a to i vzhledem k jeho dominantní sebestředné osobnosti. Pokud jde o sílu agrese, záleží vždy na síle stresoru, ale to, co pro průměrného člověka být stresorem vůbec nemusí, může naopak pro obžalovaného stresorem být. Dlouhodobá dekompenzace může také znamenat prudší reakci a prudší reakce může být taktéž vyvolána reakcí druhé osoby. Dlouhodobé omezování žen vychází právě z dominance a sebestřednosti, kdy pakliže má obžalovaný svůj názor na věc, má tím pádem i názor*

na to, jak by se mělo chovat jeho okolí. Obžalovaný při vyšetření všechna obvinění popíral, avšak i tato skutečnost zapadala do jeho osobnosti. Osoba obžalovaného má sklony k tomu se předvádět před okolím ve smyslu moci prosadit různé věci. Prvky chorobné žárlivosti při vyšetření zjištěny nebyly. Ke vztahu obžalovaného k práci znalec vypověděl, že vzhledem jeho náhledu na obraz světa, nemohl dlouho v žádném zaměstnání vydržet, a proto pro něj bylo výhodné nechat se živit ať už rodinou nebo ženami. Obžalovaný netrpí ani žádnou bájnou lhavostí, v rámci poruchy osobnosti ale hodně věcí emocionálně zkresluje a vidí jiným způsobem než okolí. Znalec uvedl, že resocializace obžalovaného je možná, je však ztížena právě kvůli jeho poruchám osobnosti, pozitivní roli při ní by sehrál intelekt obžalovaného a jeho relativně mladý věk. Jeho práci nebrání žádné chorobné důvody, může se jednat o životní styl, který je v určitých kruzích rozšířen. Znalec hodnotí pozitivně i budoucí studium. Z výpovědi členů rodiny obžalovaného znalec vyzoroval, že ta má nad ním ochranný komplex, tudíž je možné, že ta vypovídá před soudem v rámci ochrany obžalovaného určitým způsobem.

Znalkyně MUDr. Dana Kertészová, která ve věci vypracovala **znalecké posudky (2013, 2015) z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie k posouzení duševního stavu poškozené Romany S.**, se v plném rozsahu na jejich závěry odkázala a stvrdila je. Z jejich závěrů se podává, že poškozená trpěla v době vztahu s obžalovaným duševní poruchou – reakce na závažný stres a porucha přizpůsobení. Tato porucha je přímým následkem akutního těžkého stresu nebo pokračujícího traumatu – jako mimořádně stresující zážitek lze pak v tomto případě hodnotit psychické i fyzické násilí ze strany obžalovaného. Tato porucha je přechodná, tzn., že ustupuje po vymizení vyvolávajícího faktoru. Pro její vznik je typické, že vzniká i u původně zdravého jedince. U poškozené se tato porucha projevovala zejména nespavostí, úzkostí, strachem, bušením srdce a zažívacími obtížemi. Po skončení vztahu poškozené a obžalovaného došlo u poškozené k posttraumatické stresové poruše, přičemž k hlavním diagnostickým kritériím patří vracející se snové vzpomínky na stresující události a snaha vyhybat se takovým událostem, které je připomínají. V době probíhajícího trestního řízení došlo u poškozené k retraumatizaci a excerebraci příznaků diagnózy porucha přizpůsobení – smíšená úzkostná a depresivní reakce, pro kterou poškozená vyhledala odbornou pomoc. Tato porucha odezněla po psychoterapeutické intervenci a několikadenní medikaci. Vzhledem k prožitým událostem došlo u poškozené, která nyní zažívá harmonické životní období, k lehké psychické újmě přechodného charakteru, které pomohla odeznít podpora rodiny. Tato újma nevznikla v souvislosti s trestným činem obchodování s lidmi, neboť poškozená sama neguje, že by k prostituci byla nucena. V řízení před soudem znalkyně zejména uvedla, že v době vyšetření poškozené S. příznaky posttraumatické psychické poruchy nebyly přítomny. Znalkyně vycházela pouze ze sdělení poškozené, která popisovala příznaky, které se s touto diagnózou shodovaly, a které měla bezprostředně pro prožitých zážitcích s obžalovaným. Znalkyně zopakovala, že ty se však netýkaly prostituce, ale vzpomínek na to, jak je držena obžalovaným a že nemůže utéci. Prostituci jako svoji bývalou profesi naopak vnímala pozitivně, například že v době, kdy s obžalovaným žila, se potkala s klienty, kteří ji rozptýlili a že měla pocit dobré nálady. Znalkyně vypověděla, že jí sama poškozená uvedla, že ona sama navrhla, že bude peníze do vztahu vydělávat prostitucí, a uvažovala také v tom smyslu, že vydělané peníze třeba všechny obžalovanému neodevdá, ale bude si je šetřit do rezervy, aby třeba potom mohla utéci. Vzhledem k tomu, že při psychiatrickém vyšetření vychází lékař z dostupné zdravotnické dokumentace, a ta v případě poškozené nebyla, uzavírá znalkyně, že porucha poškozené nebyla takové závažnosti, aby vyhledala lékařskou pomoc (ze škály 1-10 od nejmírnější po nejzávažnější ji hodnotí stupněm 2). Znalkyně se též domnívá, že tato porucha poškozenou nijak vážně neomezovala v běžném

způsobu života, ta se jenom vyhýbala místům, kde by se mohla s obžalovaným potkat. Poškozená vyhledala odbornou pomoc toliko jedenkrát, a to až v souvislosti se zahájeným trestním řízením.

Znalkyně PhDr. Ludmila Šrutová, která je zpracovatelkou **znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie k posouzení duševního stavu poškozené Romany S.**, také setrvala na závěrech těchto posudků, odkázala na ně a výslovně je stvrdila. Ze závěrů těchto posudků vyplývá, že poškozená je jednodušší základně emočně vyrovnaná osobnost, jejíž kognitivní schopnosti jsou plně v rámci normy v pásmu slabšího průměru, čemuž odpovídají i schopnosti jejího vnímání, hodnocení, uchování v paměti a znovuvybavení a reprodukce prožitého. U poškozené nebyl prokázán sklon ke konfabulaci či bájevím lhavosti ani tendence k záměrnému zkreslování. V důsledku přirozeného zapominání jsou možné drobné rozpory či nepřesnosti popisu předmětných událostí, k čemuž též přispívá snaha zhostit se co nejrychleji nepříjemných otázek. Poškozená uznává chyby učiněné v minulosti, nicméně se pro ně morálně nezatrácuje. Momentálně jejím hodnotovému žebříčku dominuje rodina. Dobré vztahy má i ke své původní rodině. V inkriminované době byla poškozená mladá a naivní, ocitla se v neznámém prostředí a byla bez finančních prostředků. Ze začátku byl její vztah k obžalovanému citový, ale později byla již v nesvéprávné pozici, nemohla činit svobodná rozhodnutí, ve které spíše než o konfrontaci s obžalovaným, přemýšlela o útěku od něj a o zapomení. Při slyšení znalkyně před soudem tato důrazně zopakovala, že poškozená S. měla skutečně vykonávat prostituci dobrovolně, neboť v té době s obžalovaným byli ve špatné finanční situaci a v této práci částečně také hledala únik ze svého vězení při soužití s obžalovaným. Znalkyně též upřesnila, že sklony ke konfabulaci při výpovědi poškozené nikterak nezjistila, byť se poškozená jinak jeví jako osoba jednodušší, intelektově průměrná a základně sociálně přizpůsobivá. K provozování prostituce poškozenou jako takové znalkyně uvedla, že tak se dělo zejména z toho důvodu, že poškozená má pouze základní vzdělání a tuto profesi brala po určitou dobu jako východisko.

Znalci MUDr. Josef Křepela a PhDr. Jaroslav Veselý, společní zpracovatelé **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie k posouzení duševního stavu poškozené Anety R.**, závěry tohoto znaleckého posudku před soudem stvrdili a odvolali se na ně. Z nich se podává, že poškozená je schopna plně prožité události vnímat, zapamatovat si je a hodnotit je a v obecné rovině je osobou věrohodnou. Osobnost poškozené je společenská, emočně stabilizovaná, aktivní a komunikativní bez známek osobnostní patologie. Rozumové schopnosti poškozené jsou průměrné a její emoční inteligence je dobře rozvinuta, poškozená je schopna jak empatie, tak emoční sebereflexe. U poškozené v souvislosti s prožitými událostmi došlo k rozvinutí některých příznaků posttraumatické stresové poruchy, ale nikoliv tak závažného charakteru, aby šlo o její plně rozvinutou verzi. U poškozené však doposud přetrvávají některé příznaky, jmenovitě vyhýbání se místům, kde by mohla obžalovaného potkat, špatné sny a strach ze samoty), které jsou ještě umocňovány probíhajícím trestním řízením. Na skutečnost, že poškozená již dříve neoznámila policii, že je obžalovaným nucena k provozování prostituce, či nepožádala o jinou pomoc, znalci vysvětlují tím způsobem, že toto bylo zapříčiněno jak strachem o život a zdraví svůj a svých rodinných příslušníků, tak tou skutečností, že s pokusem volání o pomoc měla negativní zkušenost, což odůvodňuje dlouhodobé snášení týrání ze strany poškozené a čekání na příhodný okamžik, až bude mít příležitost na dobro se z vlivu obžalovaného vymanit. Ze závěrů znaleckého zkoumání se též podává, že poškozená netrpí duševní poruchou trvalejšího charakteru, pouze u ní v souvislosti s trestním řízením došlo k reaktivizaci některých příznaků posttraumatické stresové poruchy. K poškozené

pak znalci před soudem upřesnili, že ta není vysloveně submisivní osobou, která by podléhala dominantnímu partnerovi, ale že v tomto případě svou roli sehrála osobní nevyzrálость poškozené a její nezkušenost, když vztah poškozené a obžalovaného začínal v době, kdy ještě poškozené nebylo ani 18 let. Svou roli sehrál vedle zamilovanosti a naivního očekávání, že se obžalovaný změní a že se jejich vztah bude vyvíjet pozitivním směrem, také strach pramenící z výhrůžek poškozené osobně a dále vzhledem k existenci výhrůžek na likvidaci členů rodiny poškozené. Poškozená byla ve vztahu setrvávat, vedena také motivací zpětného zisku finančních prostředků, kde se cítila vinna ve vztahu ke své rodině, která tyto finanční prostředky poskytla. Znalci jsou též toho názoru, že v průběhu let 2013 a 2014 byly již příznaky posttraumatické stresové poruchy u poškozené minimální, a že lze očekávat jejich úplné vymizení po skončení tohoto trestního řízení. Znalci uzavírají, že i přesto, že celá řada jednání, která je obžalovanému kladena za vinu, není dokládána jinými důkazy, než je svědecká výpověď poškozené, ale i přes to se dá usuzovat, že dlouhodobé působení obžalovaného na poškozenou vedlo ke vzniku posttraumatické stresové poruchy, když nebyl zjištěn jiný stresový faktor v životě poškozené, který by toto mohl způsobit a dále, že o jiném svědecky nedoloženém chování obžalovaného si lze udělat představu na základě onoho incidentu s kousnutím do nosu, kde byli jak svědci, tak zranění, které si poškozená nechala lékařsky ošetřit, neboť vzhledem k jeho charakteru lze uzavřít, že takový způsob jednání byl obžalovanému vlastní. Skutečnost, že příznaky PTSP byly u poškozené v době vyšetření zdravotního stavu zmírněné a téměř vymizelé, je dle znalců dalším důvodem pro to, že tato porucha měla svoji příčinu právě ve vztahu s obžalovaným. Obavu z rozchodu znalci obecně popsali spíše jako depresivní reakci, nikoli jako reakci stresovou.

Soud zamítl důkaz obhajoby výsledkem svědka Martina P., neboť tento považuje vzhledem k mnohosti slyšených svědků za nadbytečný.

Soud provedl také celou řadu listinných důkazů. Z **lékařských zpráv poškozené Anety R. ze dnů 4. 6. 2013, 17. 6. 2013 a 21. 1. 2015** zjistil, že poškozená trpí srdeční arytmií, z těchto zpráv je ale též patrné, že nelze jednoznačně potvrdit souvislost této diagnózy s proběhlými událostmi. Z **uplatnění nároku na náhradu nemajetkové újmy poškozené Anety R. ze dne 19. 11. 2015** je patrné, že poškozená vzhledem k závažnému zásahu do své osobnosti spočívajícím ve snížení její důstojnosti měrou značnou a vzhledem k reaktivaci posttraumatické psychické poruchy požaduje, aby soud uložil obžalovanému v odsuzujícím rozsudku povinnost k náhradě nemajetkové újmy částku ve výši 100 000,- Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z této částky ode dne právní moci odsuzujícího rozsudku. Z **opisu z Rejstříku trestů obžalovaného platného ke dni 18. 3. 2015** se podává, že obžalovaný byl celkem desetkrát soudně trestán s tím, že dvakrát mu byl ukládán trest souhrnný, a doposud se jednalo o trestnou činnost majetkového charakteru **a ke dni 7. 3. 2017**, z něž jsou patrna dvě další odsouzení, jedno opět za trestnou činnost majetkového charakteru, ovšem poslední za typově shodnou trestnou činnost jako v projednávaném případě, kdy za poslední z odsouzení byl obžalovanému uložen nepodmíněný trest ve výměře dvou let. Soud měl k dispozici taktéž **zprávy o průběhu dohledu nad obžalovaným uloženého Obvodním soudem pro Prahu 4, a to za období od 8. 4. 2015 do 25. 9. 2015 včetně dohody o realizaci výkonu trestu obecně prospěšných prací ze dne 10. 2. 2015**, z níž se podává, že obžalovaný plní podmínky uloženého dohledu a taktéž, že pracuje jako dělník v xxx, xxx hl.m. Prahy s tím, že výkon tohoto trestu byl ze strany obžalovaného řádně ukončen dne 18. 3. 2015, kdy celkem bylo na určené práci odpracováno 213 hodin s bezvadným hodnocením. Z této zprávy též plyne, že se zdržuje na adrese u své matky a je též v kontaktu se svým bratrem, kterému se

narodila dcera, v rodině má oporu a dále, že obžalovaný má novou přítelkyni Mgr. Renatu K., se kterou začátkem příštího roku čeká dítě, dodržuje uložené přiměřené povinnosti, poškozenou nekontaktuje a s probačním úředníkem spolupracuje. Ze **zprávy o průběhu dohledu uloženého Obvodním soudem pro Prahu 7 za období od 23. 7. 2015 do 21. 7. 2016** je patrné, že obžalovaný porušil průběh dohledu, když se dopustil další trestné činnosti, avšak dohled není celkově hodnocen jako neúčelný. Ze **zprávy o průběhu dohledu uloženého Obvodním soudem pro Prahu 4 za období od 23. 5. 2016 do 18. 7. 2016** je patrné, že obžalovaný plní podmínky uloženého dohledu, vykonává trest obecně prospěšných prací u xxx hl.m. Prahy a celkem má vykonáno 105,5 hodin, přítelkyně obžalovaného potratila ve třetím měsíci těhotenství, obžalovaný byl taktéž přijat ke studiu na xxx gymnáziu a ostatní okolnosti zůstávají nezměněny. Ze **zprávy o průběhu dohledu uloženého Obvodním soudem pro Prahu 4 za období od 18. 7. 2016 do 19. 9. 2016** je dále patrné, že obžalovaný řeší ponejvíc svůj zdravotní stav a že nastoupil dne 1. 9. 2016 ke studiu na gymnázium, kam bude docházet každé úterý, další okolnosti zůstávají opět nezměněny. Ze **sdělení o průběhu dohledu uloženého Obvodním soudem pro Prahu 7 ze dne 3. 3. 2017** je patrné, že spolupráce obžalovaného s probačním úředníkem byla velice dobrá, obžalovaný se dostavoval ve smluvených termínech a pravidelně splácel vzniklou škodu, dohled není i vzhledem k další trestné činnosti hodnocen jako neúčelný. Z **pracovní smlouvy ze dne 30. 3. 2015** uzavřené mezi xxx hl.m. Prahy jako zaměstnavatelem a Miloslavem D. jako zaměstnancem je patrné, že obžalovaný bude od 1. 4. 2015 do 30. 9. 2015 vykonávat práce dělníka v xxx. Z **pozvánky xxx gymnázia ze dne 11. 4. 2016** je patrné, že obžalovaný byl pozván na informativní schůzku pro uchazeče o dálkové formy vzdělávání, kteří splnili kritéria přijímacího řízení. Z **přípisu Mojžíře W.**, bývalého manžela matky obžalovaného, ze dne **1. 3. 2017** se podává, že jmenovaný je ochoten pomoci obžalovanému při hledání jeho další životní cesty, na kterou dle jeho názoru vedle své nové přítelkyně již nastoupil. Z **přípisu Evy F. ze dne 5. 3. 2017** se pak podává, že vzhledem k tomu, že měla jmenovaná v době svého výslechu před Městským soudem v Praze dne 18. 10. 2016 od 13 hodin další soudní jednání ve věci týrání ze strany svého bývalého partnera, a nebylo jí při výslechu dobře, mohla zaměnit jména poškozených. Jmenovaná setrvala na svém přesvědčení o nevině obžalovaného a o jeho dobrotě. Z **přípisu Mgr. Renaty K.**, současné přítelkyně obžalovaného, je pak patrné, že vzhledem k tomu, že je jeho přítelkyní již po dva roky a vzhledem k tomu, že je její spřízněnou duší, je toho názoru, že obžalovaný, přes všechna špatná řešení, která v životě zvolil, není schopen nikomu ublížit, a natož někomu s kým je ve vztahu a koho má rád. Obvinění vznesená proti obžalovanému ze strany poškozených hodnotí jako mstivá a vykonstruovaná a vyjadřuje přesvědčení, že v obžalovaném našla životního partnera a nikdy jej neopustí. Soud též provedl k návrhu obhajoby **fotografie**, na kterých je jednak zachycena poškozená Romana S. na návštěvě zoologické zahrady společně s matkou obžalovaného a dále též obžalovaný s poškozenou Anetou R. jednak u příležitosti rodinné sešlosti doma u R. (zřejmě), jednak sám obžalovaný s poškozenou v bazénu.

Na základě shora provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že vina obžalovaného Miloslava D. byla nepochybným způsobem prokázána a jeho obhajobu má soud za bezpečně vyvrácenou. Vzhledem ke spojení s věcí původně vedenou Obvodním soudem pro Prahu 4 pod sp. zn. 37 T 46/2014 a na základě příkázání věci nadřízenému soudu dále i potom Městským soudem v Praze pod sp. zn. 41 T 13/2015, a vzhledem k překryvu skutků, musel soud shora rubrikovaný případ spojit, což učinil popisem jednání uvedeným pod body 1. a 2. tohoto rozsudku za zachování jednoty a totožnosti samostatně zažalovaných skutků (viz obžaloba Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4 sp. zn. 1 ZT 61/2013 a obžaloba Městského státního zastupitelství v Praze sp. zn. 1 KZV 200/2014). Soud

současně taktéž reagoval na skutečnost, že skutek je podle ustálené soudní praxe vnímán jako trvajících a nikoli jako pokračujících, jak s ním bylo zřejmě nakládáno v předcházejících stádiích trestního řízení. Soud taktéž konstatuje, že u trestného jednání obžalovaného, který vyvolal protiprávní stav a ten udržoval, to co kdysi orgány činné v trestním řízení hodnotily jako útoky, považuje spíše za projevy týrání, které postupem času eskalovalo. Je nepopíratelné, že obžalovaný D. obě poškozené zprvu omezoval v kontaktu s přáteli, později pak i na svobodě tím, že svou neustálou přítomností kontroloval jejich pohyb v domácím prostředí, a tím, že držel jediné klíče od nájemních bytů, vyloučil i jejich volný pohyb venku. O tomto svědčí i doprovázení poškozených do zaměstnání a cestou z něj. Tento stav byl z jeho strany udržován výhrůzkami a fyzickým násilím, které bylo konstantně pouze takové intenzity a charakteru (údery do měkkých oděvem zakrytých částí těla), aby poškozené nevykloučovalo ze standardního styku s ostatními lidmi. Násilí ze strany obžalovaného pak gradovalo v momentech, kdy dvojici docházely peníze, a kdy také již nebylo od koho brát či půjčovat (odmítnutí dalších příspěvků ze strany rodin, nemožnost půjčit si od bank či nebankovních ústavů vzhledem k zadluženosti a zatíženosti exekucemi obou ze dvojice). V ten okamžik se poškozená Romana S. rozhodla vrátit se k prostituci, k čemuž přistoupil i další důvod, kterým bylo dostat se alespoň na chvíli ze sféry obžalovaného. Obžalovaný si byl však dobře vědom výhod, které z tohoto rozhodnutí poškozené plynou i pro něj, a proto již od počátku za to, že s jejím rozhodnutím bude souhlasit, vyžadoval, aby mu poškozená odevzdala veškeré peníze touto činností vydělané, čímž z jejího jednání kořistil. Vzhledem k tomu, že skutečnost, že poškozená S. toto činila o své vlastní vůli bez násilí či jeho pohrůžky ze strany obžalovaného, překvalifikoval soud v souladu s právním názorem státní zástupkyně jednání obžalovaného na trestný čin kuplířství. U poškozené Anety R. však setrval na právní kvalifikaci zločinu obchodování s lidmi, neboť tato poškozená prokazatelně poskytovala sexuální služby za úplatu pod pohrůzkami násilí či pod jeho bezprostředním působením.

Na vinu obžalovaného, který trestné jednání od začátku trestního řízení popírá, a to až na incident s kousnutím do nosu poškozené Anety R., usuzuje soud jak ze slyšení obou poškozených, jejichž výpovědi hodnotí jako vysoce věrohodné, tak z výpovědi slyšených svědků na straně obžaloby. Soud konstatuje, že by se bez znalosti spisu v projednávaném případě mohla jevit jako možná existence důkazní tísně, když svědci se staví do dvou táborů obhajoby a obžaloby (až na svědka Vojtěcha J.), které kopírují rodinné vazby a přátelství k obžalovanému a poškozeným, jejichž výpovědi si navzájem odporují, avšak jednak vzhledem ke skutečnosti, že obě poškozené vypovídají konstantně po celou dobu dvou zprvu samostatně vedených řízení, a vzhledem k tomu, že svědek J. viděl jeden z projevů násilí obžalovaného na poškozené R., a vzhledem k čemuž lze důvodně předpokládat, že tato poškozená vypovídala pravdu i k dalším projevům násilí ze strany obžalovaného, lze beze všech pochybností tuto nejistotu rozptýlit. Vinu obžalovaného ve vztahu k poškozené Romaně S. soud dovozuje z výslechu svědkyň Mileny P., Markéty Š. a Michaely K., a ve vztahu k poškozené Anetě R. z výslechu svědků Jitky R., Tomáše R. a Vojtěcha J. Svědkyně K. byla několikrát přítomna agresí ze strany obžalovaného ve vztahu k poškozené S. a dále opakovaně viděla, jak obžalovaný poškozenou doprovází, a pak jak na ní čeká, aby mu poškozená odevzdala vydělané peníze. Svědkyně Š. na poškozené pozorovala známky fyzického násilí, a to konkrétně modřiny a monokl pod okem a byla to taktéž tato svědkyně, které se poškozená následně o týrání ze strany obžalovaného svědčila. Matka poškozené S. Milena P. soudu potvrdila dramatické rozchody dvojice, a pak také to, jak se jí poškozená přiznala, že byla obžalovaným týrána. V případě poškozené R. soud vycházel zejména z velmi podrobné výpovědi svědkyně Jitky R., která soudu popsala celý průběh vztahu obžalovaného a poškozené, kde na týrání poškozené

nasvědčovaly zejména vnější projevy jako markantní úbytek na váze, třes rukou, modřiny na viditelných částech těla jako jsou ruce a po rozchodu dvojice pak i pásový opar a celkové vyčerpání organismu. Naopak výpovědi svědků na straně obhajoby hodnotí soud jako ochránářské a vědomě zkreslené a vedené tak, aby rozptýlily vinu obžalovaného. Tímto způsobem vypovídala zejména matka obžalovaného Magdalena W., která, ačkoli ze svědecké výpovědi poškozené R. jednoznačně vyplynulo, že o násilných sklonech svého syna ve vztahu ke svým partnerkám má nejméně důvodné tušení a že sama má z vlastního dítěte často spíše strach, obžalovaného svou výpovědí stavěla do zcela jiného světla, jeho násilné jednání popírala, jeho odpor k práci omlouvala a mimo svůj výslech na lavici pro veřejnost syna bránila nesouhlasnými pohyby hlavy a očí a ostentativním špitáním si se svými syny. Svědkyně též před soudem popřela, že by jí něco říkalo jméno Denis W., byť ze svědecké výpovědi hned několika osob (poškozená Aneta R., svědkyně Jitka R.) je patrné, že svědkyně W. dobře o tomto pseudonymu svého syna věděla. Tuto skutečnost ostatně připustila i při jednom ze svých výslechů v přípravném řízení sama svědkyně. Stejně jako svědkyně W. vypovídali i oba bratři obžalovaného, a to plnorodý Josef D. a polorodý Tomáš W., byť to byl právě plnorodý bratr obžalovaného, který násilné sklony bratra nepřímou potvrdil, i když volil mírnější slova a i když se snažil tyto činy zasadit do mezí normálnosti („*umí dát ženě facku, umí na ní zakřičet, má k ženám i majetnické sklony a je žárlivý, ale není násilník*“). Všichni tito rodinní příslušníci obžalovaného taktéž popírali jeho hráčskou závislost, přestože si jí museli být dobře vědomi, neboť mu v jejím důsledku nejednou poskytli peníze, a volili věty typu „*občas si vsadil do sportu*“ (svědkyně W.) nebo „*občas si vsadil pár set korun na zápasy*“ (svědek Tomáš W.), a která byť není z pohledu znalců patologická, tak je z pohledu soudu velice vážná, a která byla prokazatelně spouštěčem nejhorší agrese, když obžalovanému jejím vlivem došly peníze. Svědkyně Eva F. pak před soudem předvedla absolutní zmatení, a to jak v osobách, tak v čase, což se snažila napravit soudu následně zasláním přípisem, ve kterém se omlouvala a vše odůvodňovala jiným probíhajícím trestním řízením, které je vedené proti jejímu bývalému partnerovi a jímž je psychicky poznamenána. V případě této svědkyně je zcela evidentní, že vzhledem k vlastním negativním zkušenostem oběti domácího násilí, a vzhledem k času, který uplynul od trestného jednání obžalovaného ve vztahu k poškozené S. (pouze ke které svědkyně skutečně svědčila) a konečně též vzhledem k tomu, že se obžalovaný svědkyně velice pravděpodobně v tomto pro svědkyni těžkém období zastal, vnímá jej svědkyně jako svého ochránce a nedokáže si připustit, že by to mohl být také on, kdo se podobného jednání dopouštěl ve vztahu ke svým partnerkám. Svědek Jaromír N., jehož obžalovaný využíval k řídičským službám a k půjčování peněz, sice nebyl přímým svědkem žádného násilí obžalovaného a jeho vinu popřel, ale jeho výpověď zapadá do rámce toho, co vypověděly poškozené a v očích soudu tak jen utvrdila představu o charakteru obžalovaného jako člověka, který byť má i dobré povahové vlastnosti (např. tolikrát samotným obžalovaným zmiňovaná a poškozenými potvrzená láska ke zvířatům), své okolí využívá k nadřazenému uspokojení vlastních zájmů. K výpovědi svědkyně Renaty K., současné přítelkyně obžalovaného, která jej poznala přibližně teprve před dvěma roky, a která jej před soudem jadrně bránila a stejně tak, jako jeho celá rodina, viděla za obviněními pouhý komplot poškozených, lze jen s ohledem na její tvrzení, že ona sama má problém najít v ostatních lidech zalíbení, a že se tak děje u jednoho člověka ze sta, s lítostí poznamenat, že se tak stalo právě v případě obžalovaného Miloslava D. Přípis Mojmíra W., který vyjádřil víru v lepší zítřky obžalovaného, lze brát také pouze jako snahu obhajoby udělat z obžalovaného lepšího člověka, než ve skutečnosti je, a to jakkoli soud hodnotí tato slova jako myšlená upřímně ve snaze pomoci. Soud na tomto místě nemůže opomenout poznamenat, že snaha pana obžalovaného, a ostatně i celé jeho rodiny, neustále odkazovat na známosti k vysoce

postaveným lidem (zde jmenovitě k před soudem několikrát zmiňovanému Mojmiru W. jako emeritnímu řediteli xxx) nebo lidem jinak důvěryhodným (zde k současné mluvčí xxx Markétě P.), působila spíše úsměvným dojmem člověka, který sám v životě nemnoho dokázal, a proto je ve snaze toto kompenzovat, neustále puzen poukazovat na tato spojení. Námitky svědků obhajoby, že obvinění vznesená poškozenými byla vykonstruovaná a nezakládají se na pravdě, vyvrací znalecké posudky vypracované na obě poškozené, které se oba shodují v tom, že u poškozených je zachována obecná věrohodnost a že poškozené nemají sklony ke konfabulaci. Naopak závěry znaleckého zkoumání duševního stavu obžalovaného přichází se zjištěním, že u obžalovaného *z hlediska kognitivních funkcí není obecná věrohodnost nijak snížena, obžalovaný je schopen si prožité události správně zapamatovat a vybavit, ale vzhledem k výše popsané struktuře osobnosti se v postojích k reprodukci prožitých událostí projevují výrazné tendence k účelovému zkreslování, obžalovaný má pragmatický vztah k pravdě a jeho konkrétní věrohodnost je snížena, přičemž se jedná o jeho vědomé, volní rozhodnutí, které nemá psychopatologický podklad.* Ke svědeckým výpovědím přistupují i soudem provedené listinné důkazy, které však pouze podpírají výpovědi ve věci slyšených svědků, a to zejména zranění poškozených. Jiná situace pak nastává u znaleckých posudků a ve věci slyšených znalců. Tak především znalci zkoumající duševní stav poškozených, jak uvedeno shora, potvrdili, že obě ženy jsou psychicky v pořádku, jejich výpovědi lze považovat za obecně věrohodné bez známek konfabulace. Znalci též objasnili, že výskyt duševní poruchy – reakce na závažný stres a poruchy přizpůsobení se u poškozené Romany S. objevil jako přímý následek akutního těžkého stresu nebo pokračujícího traumatu, který prožila vedle obžalovaného, a taktéž u poškozené Anety R. došlo v souvislosti s prožitými událostmi k rozvinutí některých příznaků posttraumatické stresové poruchy a obě poškozené též v inkriminovaném období vykazovaly známky syndromu týrané ženy. S ohledem na charakter trestné činnosti obžalovaného, která probíhala skrytě a působila na poškozené v zázemí domova, není až na Vojtěcha J., který byl přímým svědkem incidentu hádky obžalovaného a poškozené R., která vyústila v ono doznané kousnutí do nosu, (a do jisté míry až na svědkyni Michaelu K., která u obžalovaného pozorovala násilné sklony), jiného přímého očitého svědka. Členové rodin obou poškozených přiznali, že mimo změnu chování a další vnější projevy, jako např. úbytek na váze poškozené R. a drobné modřiny na ruce, jejichž původ byl však vždy lživým tvrzením objasněn, nebyli nikdy přímými pozorovateli násilí obžalovaného, který se před nimi ovládal, a stejně tak i z toho důvodu, že samotné poškozené, vedené hrdostí a snahou svým rodinám dokázat samostatnost (odchod poškozených za prací do Prahy) se s touto trýzní během vztahu s obžalovaným nejbližším nesvěřily.

Soud se plně spokojil se změnou právní kvalifikace učiněnou státní zástupkyní Městského státního zastupitelství v Praze v závěrečné řeči a usoudil, že obžalovaný Miloslav D. svým jednáním popsaným pod bodem 1. rozsudku naplnil jak po subjektivní stránce, která je kryta zaviněním ve formě úmyslu přímého ve smyslu ust. § 4 písm. a) tr. zákona č. 140/1961 Sb, účinného do 31. 12. 2009, když obžalovaný prokazatelně chtěl tímto způsobem porušit zájmy chráněné trestním zákonem, tak po objektivní stránce spočívající shora v popisu skutku, všechny zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu týrání osoby žijící ve společně obývaném bytě nebo domě dle ust. § 215a odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákona č. 140/1961 Sb. v rozhodném znění, když týral poškozenou Romanu S. jako svoji přítelkyni, s níž sdílel společnou domácnost, a tohoto jednání se dopouštěl po dobu více než dvou let a trestného činu kuplířství dle ust. § 204 odst. 1, odst. 2 tr. zákona č. 140/1961 Sb. v rozhodném znění, tím, že tuto poškozenou přiměl k provozování prostituce tím, že přispěl k jejímu zadlužení a psychicky jí týral a z prostituce provozované poškozenou pak zneužívaje její závislosti kořistil tím

způsobem, že veškeré poškozenou vydělané finanční prostředky vzápětí inkasoval a nakládal s nimi dle vlastního uvážení. Svým jednáním obžalovaný porušil objekty shora uvedených trestných činů, a to ochranu osob žijících spolu s pachatelem u trestného činu týrání osoby žijící ve společně obývaném bytě nebo domě a mravnost a svobodné rozhodování člověka v případě trestného činu kuplířství. Jednáním pod bodem 2. rozsudku pak obžalovaný naplnil jak po stránce subjektivní, tak po stránce objektivní skutkovou podstatu zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle ust. § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, když týral poškozenou Anetu R. jako osobu blízkou a takový čin páchal po delší dobu, která v tomto případě činila bez mála šest let a zločinu obchodování s lidmi dle ust. § 168 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. d) tr. zákoníku tím, že poškozenou za použití násilí nebo jeho pohrůžky zneužívaje její tísně a závislosti přiměl, aby jí bylo užito k pohlavnímu styku s muži, které jí předem vyhledal na internetu na základě inzerce těchto služeb, a tohoto činu se dopustil, aby poškozené bylo užito k prostituci, a konečně i přečinu ublížení na zdraví dle ust. § 146 odst. 1 tr. zákoníku, když poškozenou R. úmyslně kousnul do nosu, což si vyžádalo lékařské ošetření a což znesnadnilo život poškozené po dobu delší než 7 dní. V důsledku jednání obžalovaného došlo k porušení objektů shora uvedených trestných činů, kterými jsou v případě trestného činu týrání osoby žijící ve společném obydlí, která pojmově naplňuje zkratkovitě označovanou skutkovou podstatu domácího násilí, ochrana osob, které spolu s pachatelem ve společném obydlí žijí, a u nichž je dána faktická forma závislosti jedné osoby na druhé, v případě trestného činu obchodování s lidmi pak osobní svoboda v tom nejširším slova smyslu a v případě trestného činu ublížení na zdraví lidské zdraví, tj. normální tělesné i duševní funkce organismu. Taktéž v případě jednání bodem 2. rozsudku se soudu podařilo prokázat úmysl přímý ve smyslu ust. § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, když obžalovaný chtěl svým jednáním porušit shora uvedené chráněné zájmy. V případě obou bodů obvinění shledává soud taktéž trestněprávně relevantní míru společenské škodlivosti jednání obžalovaného, kterou spatřuje zejména v tom, že se předmětného jednání dopustil s určitými obměnami celkem ve vztahu ke třem poškozeným (viz dále).

Při úvaze o druhu a výši trestu přihlédl soud jak chování obžalovaného, jeho osobním a majetkovým poměrům, tak k povaze a závažnosti jím spáchané trestné činnosti. Všechny trestné činy spáchané obžalovaným jsou svou povahou úmyslné, obžalovaný se jich tedy dopouštěl vědomě a záměrně s úmyslem dosáhnout jimi předvídaného následku. Závažnost jeho trestné činnosti pak spatřuje soud zejména v tom, že se v projednávaném případě tohoto jednání, které v jednom případě vykazuje rysy zločinu, dopustil ve vztahu ke dvěma poškozeným, a k čemuž přistupuje též skutečnost, že soud ukládá trest souhrnný za skutkově podobné jednání ve vztahu ke třetí poškozené. Za přitěžující okolnost soud vzal trestní minulost obžalovaného, která je velice bohatá, byť se jedná až na souhrnem zrušený výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 24. 5. 2016, sp. zn. 37 T 50/2015, ve znění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 10. 2016, sp. zn. 61 To 359/2016 za násilnou činnost obdobného charakteru, toliko o trestnou činnost charakteru majetkového. Soud s politováním konstatuje, že i přes veškerou snahu obhajoby, u obžalovaného neshledal žádné polehčující okolnosti. Nelze za ně považovat ani kladná hodnocení výkonu trestu obecně prospěšných prací či průběžného plnění podmínek dohledu, a to vzhledem k uvážení všech ostatních zjištěných skutečností. S ohledem na výše uvedené a vzhledem k tomu, že soud ukládal obžalovanému trest za trestné činy, jichž se dopustil dříve, než byl jinými soudy prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek a doručen trestní příkaz za jeho jiné trestné činy, uložil obžalovanému souhrnný trest odnětí svobody v trvání osmi let za trestné činy z tohoto rozsudku a dále za zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle ust. § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, přečin

porušování domovní svobody podle ust. § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a zločin zbavení osobní svobody podle ust. § 170 odst. 1 tr. zákoníku z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 24. 5. 2016, sp. zn. 37 T 50/2015, ve znění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 10. 2016, sp. zn. 61 To 359/2016, a dále za přečin podvodu podle ust. § 209 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 21. 1. 2015, sp. zn. 24 T 126/2014 podle ust. § 168 odst. 3 tr. zákoníku za použití ust. § 43 odst. 2 tr. zákoníku, když má za to, že trest těsně nad polovinou zákonné trestní sazby stanovené pro nejprísnější z trestných činů, z nichž je obžalovaný usvědčen, jímž je zločin obchodování s lidmi dle ust. § 168 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. d) tr. zákoníku, plně odpovídá projednávanému případu a jeho specifiku spočívajícím v ukládání souhrnného trestu mj. i za skutkově obdobnou činnost. Pro výkon trestu soud obžalovaného zařadil do věznice s dozorem, byť v jeho případě jsou splněny podmínky pro zařazení do přísnějšího typu věznice s ostrahou. Soud má ale za to, že v případě obžalovaného, bude přílehavější zařadit jej do věznice mírnějšího typu, kde může dojít k jeho lepší nápravě, a kde zároveň jeho pobytem v dozoru nebude ohrožena ani společnost, ani chod výkonu trestu jako takový. Soud zrušil též výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 24. 5. 2016, sp. zn. 37 T 50/2015, ve znění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 10. 2016, sp. zn. 61 To 359/2016, a výrok o trestu z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 30. 7. 2014, sp. zn. 24 T 126/2014, doručeného dne 21. 1. 2015, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

K trestnímu řízení se řádně a včas se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy připojila poškozená Aneta R., kterou vyčíslila částkou ve výši 100 000,- Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % p.a. z částky 100 000,- Kč od právní moci tohoto rozsudku do zaplacení. Opodstatněnost tohoto nároku soud shledal v hlavním líčení, když ten plně koresponduje se znaleckými závěry ve věci provedených znaleckých posudků, které poukazují na to, že u poškozené dosud přetrvávají některé příznaky posttraumatické poruchy v souvislosti s prožitými událostmi. Soud, aniž by se hlouběji zabýval výši uplatněného nároku, podotýká, že je mu známa soudní praxe, v jejímž rámci jsou ve skutkově obdobných případech přisuzovány částky tuto co do výše daleko převyšující, a proto ji v plném rozsahu přiznal tak, jak je ve výrokové části tohoto rozhodnutí uvedeno. S nárokem na náhradu škody se k trestnímu řízení za splnění zákonných podmínek připojila též Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra České republiky s částkou ve výši 2 018,- Kč, jež je též odůvodněn co do nároku, tak co do výše, a proto mu bylo v adhezním řízení rovněž vyhověno.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, a to do osmi /8/ dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu nadepsaného. Rozsudek může odvoláním napadnout obžalovaný a v jeho prospěch osoby uvedené v ust. § 247 odst. 2 tr. řádu, a to pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Pro nesprávnost kteréhokoli výroku může rozsudek odvoláním napadnout státní zástupce, který je povinen v odvolání uvést, zda odvolání podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsudek může odvoláním napadnout i zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Rozsudek může odvoláním napadnout též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost

některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu odůvodněno tak, aby z něj bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo, vytýkány. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti nebo důkazy. Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň z části nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má poškozený možnost požádat o vyzoomění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody; žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V Praze dne 3. dubna 2017

Mgr. Stanislav Králík v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Blanka Křížková